



ન્યોતિર્મઠ

ભક્તિ

માધુર્ય.

સંગ્રહ કરનાર

ભવાનીશંકર ભાઈશંકર, શુક્લ


વઢવાણ શહેર

સંવત ૧૯૬૫

સને ૧૯૦૯

અમદાવાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ પાનકેરના નાકે



ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૌપીરાશ્રિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪ ૬૪

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જ્યોતિર્મઠ ભાડિલ પ્રાધુર્ય

વિષય ૬ - ૩

ૐ

જ્યોતિર્મઠ

માધુર્ય.

ભક્તિ

સંગ્રહ કરનાર

ભવાનીશંકર ભાઈશંકર શુક્લ.

નિવાસી વઢવાણ શહેર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રીમાન શેઠજી. હંસરાજ પરમાનંદદાસ.

મુખ્યાઈ

આવૃત્તી પહેલો

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૬૫

સને ૧૯૦૯

“મનહર પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ” પાનકોરના નાકે અમદાવાદ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૨૪૬૫

અર્પણ પત્રિકા.



શ્રી મદ્ પરમહંસ પરિવાજકાચાર્ય શ્રી મચ્છકરાચાર્ય
માહારાજાધિરાજ અખંડ ભુમંડલાચાર્ય જગદ્ગુરુ જ્યોતિર્મહા
ધીશ્વર વટ્ઠદર્શન સ્થાપનાચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ મધુસુદનપર્વત
ગુરુરાજ રાજેશ્વરાનંદગીરી. મુ. બ્રહ્મોકાશ્રમ શાખામઠ વૈરાટક્ષેત્ર

યવનાદી વિદેશીય અને પરંધર્મી જુલમી રાજ્યના દી
ર્ઘ કાળપર્યંત આર્ય ભુમીમાં ચાલુ રહેલા પ્રબળથી તેમજ
આર્યોના અન્યો અન્યના કુસંપથી દિન પ્રતિદિન લોપ થતા
વેદ ધર્મનો હાલના શાંતીના અને સાનુકુળ સમયમાં પુનરો
દ્ધાર કરવાનો, આખંડ મત ખંડન કરી અધિકારીઓને સત્ય
ધર્મનું સુદ્ધ સત્વ સમજાવવાને ધર્મને બાને ધર્મીંગ ચલાવી
પવિત્રપંથને અપવિત્ર કરનારા ઢોંગી ધુતારાનો પરાજય
કરવાનો તેમજ ધર્મોપદેશથી શીવ ભક્તોને પરમપદ પામ-
વાનો સરલ માર્ગ દરશાવવાને નીરપૃહિ પશ્ચે લેશ પણ
લોભવૃત્તિ વીના અહોનીશ આપ મહત પ્રયત્ન જરૂરી રાખ્યા
કરે છે તેની યાદ આપના વિશ્વ વિખ્યાત ધર્મ ચરણથી

સુપ્રસિદ્ધ છે છતાં અદ્યપમતીથી પરંતુ હૃદયના ખરા ઉછ-
રંગથી લખાએલો આ લઘુગ્રંથ આપના પદ પંકજમાં સ-
મર્પણ કરી પુસ્તક સાથે આપનું કલ્યાણ દારી પવિત્ર નામ
જોડી અત્યંત કૃતાર્થ થયો માનું છું એજ

લી. હું છું.

આપનો ચરણુરજ શેવક ખરો શીવ ભક્ત
ભવાનીશંકર ભાઈશંકર શુક્લ

આભાર પત્રિકા

ભક્ત શીરોમણી શ્રીમાન સુત્ર શેઠજી સાહેબ શેઠ
હંસરાજ પરમાનંદદાસ મુ. મુખાધ

ધર્મ પ્રત્યેની આપની સંપૂર્ણ આસ્તા તેની અભી-
વૃદ્ધી માટેનો આપનો પારાવાર ઉત્સાહ, વેદધર્મને સહાય
કરવાનો આપનો નિરંતર નિર્મળપ્રેમ ધર્મ ગુરુઓ પ્રત્યેનો
આપનો પુજ્યભાવ, એ સઘળું ખરેખર આપની શ્રીમંતાઇને
દીપાવનાર છે; આ લઘુ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં માત્ર ઇશ્વર
લક્ષ્મીની સુવૃદ્ધીવીના અન્ય કાંઈ પણ ઇચ્છા સિવાય આપે
જે સંપૂર્ણ મદદ આપી છે તે માટે ખરા અંતઃકરણ પુર્વક
આભાર માનુ છું એજ

લી. પ્રસિદ્ધ કપ્તા

ભગ્વાનીશંકર ભાઈશંકર સુક્લ

પ્રસ્તાવના

આધુનિક સમયના ગ્રંથકારોનો એક સાધારણ રિવાજ એ પડી ગયો છે કે પુસ્તકની વસ્તુ સંકળના શરૂ કરતાં પહેલાં તેની ઉપોદ્ધાત રૂપે પ્રથમ તે પૃષ્ઠોપર એ શબ્દ લખવાતે મુજબ આ લઘુ પુસ્તક શરૂ કરતા પહેલાં તેની પ્રસ્તાવના રૂપે કાંઈ લખવું તે અસ્થાને ગણી શકાશે નહીં.

વિદ્યાની વૃદ્ધી જેમ દીનપરદીન અધિકાધિક થતી જાય છે તેમ લેખકો અને ગ્રંથકારો પણ પોતાનો પ્રયાસ જારી રાખી સમયાનુસાર લોકોની રૂચીને અનુકુળ પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કર્યા જાય છે. પા સદીપર ગુર્જર ભાષામાં માત્ર ગણ્યા ગાંઠ્યાજ સુગ્રંથો હતા અને પચાસ વરસ પહેલાં તો એની સંખ્યા એટલી થોડી હતી કે માત્ર આંગળીના ટેરવા પર ગણી શકાય પણ હાલ સમય કેટલો બધો બદલાઈ ગયો છે. પ્રત્યેક વર્ષ નાનાં મોટાં સેંકડો પુસ્તકો વિદ્વાન લેખકોની કલમથી લખાએલા બુદ્ધીના ભંડારરૂપ મુદ્રાલયમાંથી મુદ્રીત થઈ બહાર પડે છે અને ઉત્તમ ગ્રંથોને વિદ્વાન મંડળ સહર્ષ વધાવી લે છે એટલુંજ નહીં પણ સાધારણ ગ્રંથકારોના ગ્રંથો તો એટલા બધા વધી ગયા છે કે ગણતાર પારપણુ

આવે નહીં આ સઘળું ગુર્જર ભાષાનું ગૌરવ વધારવાનો એ-
 ના સુપુત્રોનો ઉત્તમ પ્રયત્ન સીદ્ધ કરી આપે છે તેમ ગુર્જર
 ગીરાનુરાગી અન્ય વિદ્વાનોના આનંદની પણ અભિવૃદ્ધિ
 કરે છે આમ છતાં એટલું તો નિશંક સત્ય છે કે અન્ય સુ-
 ધરેલી ભાષાઓમાં જેટલા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયેલા છે તેના
 પ્રમાણમાં ગુર્જર ભાષાના ગ્રંથોની સંખ્યા ઘણીજ ઓછી બ-
 લકે નહિ જેવીજ છે પરંતુ હાલની વૃદ્ધિજેતાં ઉત્સાહી વિ-
 દ્વાનો જતે દહાડે તે ખોટ પુરી પાડી ભવિષ્યની પ્રજાને ઉ-
 પકૃત કરશે એમાં શંક નથી.

આ સ્થલે એટલું કહેવું જોઈએ કે સુંદર પદ કરતાં ગદ્યના
 અને તેમાં પણ વારતા વિનોદના અને નવલ કથા (નોવેલ)
 ના ગ્રંથો હાલમાં ખડું વધી ગયા છે જેથી આ દેશની એક
 વખત સર્વોત્તમ ગણાતી સંગીત કળાનું જ્ઞાન દિન પરદીન
 ઓછું થતું થાય છે (તે કાંઈક અંશે સોચનીય છે) અને
 માત્ર કુરસદનો સમય આનંદમાં ગાળવાનું સાધન વધ્યું છે
 તે સાથે ગ્રંથકારની વિદ્વતાના પ્રમાણમાં વાંચકવૃંદના
 મગજપર આવા ગ્રંથોની વ્યવહાર આદીની છાપ પાડી
 શકે છે ખરા પણ હાલ આ દેશને વધારે જરૂરના કળા હુ-
 ન્નર આદિ દેશોદયની વૃદ્ધી કરનારા ગ્રંથોની આવશ્યકતા છે

જે પુરી પાડવાનો હવે સુઝ મંડળે પ્રયત્ન જારી કર્યો છે
એ ખરેખર આનંદાચી છે

આ લઘુ ગ્રંથ વારતા વિનોદનો નથી તેમ કળા હુન્નરનો
નથી પણ તે બન્નેથી વિવેક દષ્ટિથી જોતાં ઘણી બાબતમાં
સુસ્થાને મુકી સકાય તેવો છે આ ગ્રંથનો ભક્તિરસ મનને
સ્ફટીકમણી સમાન શુદ્ધ કરી પરિપ્રહ્ય પરમાત્મા પ્રત્યેનો
સુદ્ધ પ્રેમ જે આ લોકના સર્વ સુખ કરતાં શ્રેષ્ઠ છે તે પ્રતિ
વાંચનારને દોરી જાય છે આયન કળાના શોખીનોને પણ તે
આનંદ આપ્યા વિના રહેતો નથી ખરૂં છે કે કદાચ શૃંગાર
રસના સોખીન જીવાનીઆ તેમજ હાલની પદ્ધતિના નાયક
નાયકાના પ્રેમ દર્શક હાવભાવથી ભરપુર નાટકો જોનારને અને
તેમના રતિરસથી મતગાયનો સાંભલનારને આ પુસ્તકની
સાદી છતાં પણ ઇશ્વર ભકતોને આનંદ આપનારી કવિતાઓ
પ્રીય નહીં લાગે પરંતુ વિવેકી સત પુરૂષોત્તો જ્ઞાન દષ્ટીથી
દોષ જણાય તેની ક્ષમા આપી અલ્પ મતિ અનુસાર જે કાંઈ
લખ્યું છે તે સ્વીકારી લેશે એવી લેખકને સંપૂર્ણ આશા છે
અરતુ.

લી. પ્રસિદ્ધ કરતા

ભવાનીશંકર ભાઈશંકર શુક્લ વઢવાણ નિવાસી

श्री पृथ्वीपाद श्रीमान् स्वामी श्री ज्योतिर्मठार्थाश श्री शंकराचार्य



(सं. चर्चकाभ्यां साधना पर ध्यानका)

श्री मत्परमहंस परि ब्राजकाचार्य
श्रीमच्छङ्कराचार्यज्योतिर्मठाधीशश्रीमधुसूदनानंद
॥ पर्वतो विजय ते ॥

वटपूरस्थपाठकोपाह्वयभोलानाथात्मजरमणनाथ
शास्त्रिणा विरचितः

श्री मधुसूदन चरण कुसूमाञ्जली

श्रीरस्तु.

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्याः
 श्रीमच्छंकराचार्याः महाराजाधिराजा
 अखण्डभूषण्डलाचार्याः जद्गु
 रवोज्योतिर्मठाश्रीश्वराः षट् दर्शन
 स्थापनाचार्याः श्रीनगरराजधानी
 स्थ श्रीमच्छंकराचार्यामघु-
 सूदनानन्द पर्वत संज्ञकागुरवो
 धिजयन्तेतराम् ॥

धन्येभूमितलेपि धन्य मखिलं श्रीभारतं तत्रैव
 पाखण्ड प्रविभेदनाय भगवान् जातस्तु भर्गःस्वयम् ।
 देवैर्नन्दन सम्भवैः प्रकुशुमै वृष्टिः सुवाद्यान्विता
 क्लृप्तासज्जय घोष गोद सहिता युक्ताप्सरोनर्तनैः ॥१॥
 धत्वादण्ड कलेवरं जनमनोहर्षं प्रकर्षन्मयन्

अद्वैतामृत वर्षिणीं सुख करीं बाणीं सदा वर्षयन् ॥

योग्यं कर्म समाचरन् प्रविरलं धर्मं सदा वर्द्धयन्

योगीशः करुणा निधिः समभवसच्छ्री शंकरस्तुस्वयम् । २ ।

श्रीमद्भुगे श्रुतिगत महार्थप्रकाशै कनिष्ठे

यात्रोद्योगं कृतवति यदा दिग्जयाय प्रकामम् ॥

धूर्तालोका नरकनिपुणा लोकनाश प्रसक्ता

जिताशङ्का निभृत निभृतं प्राद्वन् स्वन्न भालाः ॥ ३ ॥

श्रीशर्वमौढवाक्यै हृदयविल्ललिता जीवितं रक्षयन्तः

स्थानेस्थाने भ्रमन्तः स्वकृतमेघचयं सर्वशसंस्मरन्त

त्यक्तवाते भ्रान्तिवादन्सकलजनमहामाहेदाननाश

क्राँश्चलब्ध्वाब्दकान्तभुमिप्रतिदिनमरयः कुक्षिमापुरयंस्ते । ४ ।

तच्छिष्यैश्चतुरैश्चतुर्भिरपि सद्धर्मस्य संस्थापकै

रासं दिक्षु चतुष्पु धाम निपुणं श्रीमद्गुरो राहया

शृङ्गेरीति समाह्वयं शुभतरं ज्योतिर्मठाख्यं परं
 श्रीगोवर्द्धन नामकंप्रकीर्तितं श्रीशारदासंज्ञकम् ॥५॥
 श्रीमद् भारत वर्ष दैवत महोनारायण श्री नर
 स्न दैवत्य इति प्रवर्षे पुरुषैः सेव्यो मठाधीश्वरः ॥
 श्री ज्योतिर्मठएव भक्त जनतानन्द प्रदायी महान्
 तन्नाथो गुरुराटप्रचण्डमहिमाश्रीतोऽटकाख्यः प्रभुः ॥६॥

ज्योतिर्मठः श्री बदरीवनस्थः

स्ताच्छिष्य वर्या न्यक्संस्तुतत्र ॥

तान् श्रीयती शान् भुवि भर्गरूपा

नसेवतश्री नगरस्य राजा

॥७॥

चमरी मृगैः परि चिते वनोत्तमे

मृग नाभि वासीत तले थकस्य चित्

आज्ञया गुरु वरस्य न कोपि

त्ववधी न्मृगांश्च चमरोश्च तथान्यत्

॥८॥

अथै कदा तद्गिरि कानने भ्रमन्

समागतः श्री नगरेश बालः ॥

अधिज्य धन्वा विचचार तस्मिन्

मृगान्निहन्तुं तुरग प्ररूढः

॥९॥

आज्ञोलङ्घ्य नतः प्रतप्तगुरूणारूढः स्वकीये मठे

तेन श्री नगरेश्वरः प्रकुपितः प्रावो चदेवं व चः ॥

नित्यं चोरु धनैः सुसेवित पदेना पिह्ययुक्तं कृतं
तच्छ्रुत्वा गुरु राड्ढवाच वचनं मब्दंशजः कोपिवै ॥१०॥

अत्रस्थास्यतिराज सेवित पदे भुयाङ्करूद्रोहवान्

नाशस्तस्य भवेच्चतः भृतिनो वासंप्रकुर्वन्ति ते ॥

जग्मुः केचिदतःसमाधिमपिते वर्षेणयोगीश्वराः

श्रीराज्याश्रयमन्तराहिमगिरौ वासो न कर्तुंक्षमः ॥११॥

ततस्तेस्वामिनः सर्वे कालक्षेपाय सर्वदा ॥

अटन्तिभूमौ सततं लोकानां पावनेच्छया ॥१२॥

कैलासा नन्दनामा समजनिभुवने शिष्यवंशप्रभृतो

कैराटेभावसब्दै सकल जनगता ज्ञान हन्ता शरण्यः ॥

तच्छिष्याणां त्रयंयत् प्रखरजन गपौकृत्यहन्त प्रशान्तं

विप्राणां शान्तिदातृ प्रथितगुणगुण

चन्द्रभादीप्यमानम्

॥१३॥

श्रीकेशवाजन्दगिरिर्महात्मा

विश्वेश्वरानन्दगुरुः प्रतापी

कैवल्यदाता गुरुराट्प्रशान्तः

श्रीकेवलानन्द यतीश्वरश्च

॥१४॥

श्रीज्योतिर्मठ नायको गुरु बरोविश्वेराख्यः प्रभुः

श्रीमद्भूतल दिग्जयी सुविजकी श्रीभारते भासुरः

तच्छिष्योच्युतंसङ्गकः प्रभुवसो वैराट् संस्थोविभु

र्युक्तब्रह्मपदोपदेशचतुरः प्रेमास्पदं प्राणिनाम्

॥१५॥

धन्यविराटनगरं यत्रैषः शङ्करस्यमठराजः ॥

विद्यत्स भाविनोदो मोक्षेप्रौढो सचत्यथो यज्ञैः

॥१६॥

वादिप्रौढतमिस्रखण्डन विधौमार्तण्ड बिम्बोदयः

काणादादि समस्त शास्त्र विपिने प्रोक्षाम कण्ठी रवः

तच्छिष्योगुरुराट्प्रचण्डमाहिमाश्रीराजराजेश्वरा,

सम्प्राप्तो वटपत्तने सुविजयी भुमण्डलपर्यटन् ॥१७॥

अस्तीहभरतखण्डे नार्मदमहाख्य तीर्थयोर्मध्ये ॥

निजरूचिजित निखिलपुरं विभवभरं वटपुरं नगरम् ॥१८॥

पठुचतुष्पटि चारूचतुष्पथंगगनगामिलसत्पुरुगोपुरम् ॥

विणयते वटपत्तनमृद्धिभिः सुखकरं पुरुहुतपुरोपमम् ॥१९॥

उपवनैर्भवनैःपरिमण्डिताप्रतिदिनंपरिमार्जितसत्पथ

वटपुरी सकलर्तुसुखप्रदास्फुरतिभोगवतीवविलासिनाम् ॥२०॥

गगनचुम्बिगवाक्षसमुज्ज्वलत्प्रियतनानचन्द्रसमुज्ज्वलम् ॥

नहरिधामदिगन्तमहद्यशःपुरुसुखंहिसयाजिपुरमहत् ॥२१॥

यस्यप्रान्ते तरङ्गैर्लसति तरालेतो देवसिन्धुस्तङ्गागो

यस्मिन्नाजासयाजीनरपतितिलकोराज्यकर्तासपुत्रः

तस्मिन्प्राप्तोदयालुर्नरपति तिलकैःसेव्यपादाब्जयुग्मः

श्रीमात्राजाधिराजो जयखसहितो राजराजेश्वरोयन् ॥२२॥

श्रीमत्कौशिक गोत्रे भूषण मणिः श्रीसामवेदीकिल

बापालालशुभाद्वयोद्विजवरः श्रीमालिकाज्ञातिजः ॥

धन्यः पुण्यवंतापवित्रचरित स्तस्यालये भाग्यवान्

जातःसद्गुणवान् पवित्रतनयोह्यम्नादिमः शङ्करः ॥२३॥

षट्शरन्देन्दुमिते विक्रमवर्षे विहाय सर्वस्वम् ॥

वैशाखमासिशुक्लेसप्तम्यांयो गृहीतवान्दीक्षाम् ॥२४॥

श्रीशङ्करेणतस्मिन् स्वीयंतेजस्तुतत्क्षणोनिहितम् ॥

लोकैर्वन्दित चरण स्तदैवजातो इमा प्रतापीच ॥२५॥

સાદૃશ્ય વિકીરિત છંદ.

ગૌરી પુત્ર ગજનના, ગુણનિધિ કોડે કૃપા તે કરો.
આરંભુ લઘુ ગ્રંથ સ્નેહુ ધરીને, હેતેથી વીધનો હરો.
ત્રાતા છો ગુરુ આપ સર્વ જનના, શર્ણુ સદા રાખજો.
માગુંધું જગદીશ્વરા સ્તુતિ કરી, ખુદી રૂડી આપજો.

માલિની છંદ.

નયન વચન કૃત્યે, જે કીધાં પાપ મોટાં.
કરણ ચરણ હસ્તે, મેં કીધાં કર્મ ખોટાં.
અતિશય મમતાથી, દયો ક્ષમા ધૃશ મુને.
હર હર પરમાત્મે, હું ભાગુ નીત્યે તુને.

સાખી.

સરણે રાખી પ્રભુ મને, કરજો દુઃખનો નાશ.
ભક્તિ ભાવથી પ્રભુ તમે, ઉધારજો તમ દાસ.
સુદ્ધ ભક્તિ દેજે હરી, દિલ રાખીને ઉદ્ધાર.
કરજોડી વિનંતી કરી, વિનવે દાસ અપાર.

ગીતી.

પ્રણામ બુધબુ જગ કરતા ભવ ભય હરતા ત્રિભુવન સુખ કરતા
વંદુ કમળ વદન હું વિશ્વ વિશે વિખ્યાત વેદ ધરતા

અગણીત ગુણ ગાપત્રી સુજ વિપ્રતું તેજ તમે કહાવો
પ્રથારંભે સમરૂ હેત ધરી હરી અરજ સુણી આવો.

શાર્દૂલ વિકીરિત વૃત.

વંદુ હું પરમેશ વ્યાપ્ત ગુરૂને વંદુ મધુ ઇશને
વંદુ સર્વ સરણ્ય સત્ય પદને વંદુ જગા ધીશને
વંદુ દેવ દયાનીધી ગુણનીધી વંદુ છું વીશ્વેશ્વરા
વંદુ સ્નેહથી નીત્ય ખંતધરીને હું રાજ રાજેશ્વરા

દોહરો.

મધુસુદન ગુરૂને નમુ, માગું પ્રેમ પ્રસાદ.
દયા કરીને દીજીએ, હરિહર અમૃત સ્વાદ.
વાણી શકે નહી વર્ણવી, સદગુરૂ સત્ય સ્વરૂપ.
મન બુદ્ધી પહોંચે નહી, અકલ અનુપમ રૂપ.

હરીગીત.

જે સુખદ સત્ય સ્વરૂપ શંકર, અજર જન્મ રહિતનું.
પ્રાગટ્ય સંક્ષેપે કહું, સુણજો વૃતાંત સ્વહિતનું.
ગૌતમ રૂપીના આપથી, સંતાપ વીપ્રોને થયો.
સતકાર ભાગ્યો સર્વને, નિગમ ધર્મ સમી ગયો. (૧)
બળ અકળ બૌદ્ધ તણું વધ્યું, ઊલટા પડ્યા અવનીપતી
સુભ યજ્ઞ યાગાદી કીયા, અચકી થયા સૌ દુરમતી.
વધ્યું જોર જતીને સેવડનું, વૈશ્વ દેવ કીયા ખડી.

પામ્યા ન અર્ધ પ્રદાન અમર, તવ ધરા ધુણ પડી (૨)
 સંધ્યાસુ તર્પણ સ્નાનનો, મહીમા ન માને માનવો.
 દર્શન પુજન અર્ચન વિધી, જાણે ન જમુના જાન્હવી.
 પ્રખળા થયા દાનવ અને, દુર્બળ બન્યા દિતિ નાતનો
 અતી ભાર અવનીપર થયો, અધથી મલીન બન્યાજનો (૩)
 સુરભી રૂપે મહિ સંચરી, વિધિ વિનુને વિનવ્યા જઇ
 શિવ પાસ સર્વે સંચર્યા, ચુકતી અવર સુજી નહી.
 વિનવ્યા પશુપતી વિનયથી, યોદ્ધ્યા વચન હર તે ક્ષણે
 હું છું અજન્મ તથાપી, લઉં અવતાર સુર સુખ કારણે (૪)
 વરદાનથી સુર સાથ સંતોષી, સદન નિજને ગયો.
 આ આર્ય અવનીમાં સુખદ, અવતાર સંકરનો થયો.
 સન્યસ્ત વેશે સર્વને પરછા, પ્રગટ દીધા બણા.
 સ્થાપો પુર્નનીજ ધર્મ સંશય, ભાગીને સર્વે તણા. (૫)
 દીગ વિજય કરતા આવીઆ, કાસી વીશેજ કૃપાનીધી.
 વિધી સાથ મંડન મીશ્રનું, કીધો વીવાહ યથા વીધી.
 બાંધી સરત એશ્વી મુખે, હારેજ જેહ વીવાહમાં
 તે સીધ્ય થઇ સેવે ચરણ, સત્ય ધર્મ સાક્ષી યાદમાં (૬)
 અંતેજ મંડનમીશ્ર તે, હારી તણ હઠને રક્ષા.
 નારી સરસ્વતી એહની, એ વચન ત્યાં હરને કહ્યા.
 અર્ધાગના હું એમની, પામુ પરાજય જ્યાહરે.
 પરિપુર્ણ પામ્યા વિજય શંકર, તમે ગણુજો ત્યાહરે (૭)

સુણી વચન સતીનાં સંકરે, નિજ ધ્યાનમાં જોયું તદા.
 સન્યસ્ત હુ શૃંગારની, ના વાતમાં સમજી કદા.
 કુંદન તણાં ઘડનારનું, જળ લોહમાં નવ પરવડે.
 સાગર તણાં તરનારને, જીગતી ન સરવરની જડે. (૮)
 માટે મુદત ખટમાસની, માગી સમાધી આચરી.
 અમરીખની મ્રત કાયમાં, કીધો પ્રવેશ કૃપા કરી.
 શૃંગાર રસને લેક રાણી પાસથી, સઘળો લાહ્યો.
 ઊતરી સમાધી તે ક્ષણે, સુખી સાથ સેવકનો થયો. (૯)
 નૃપતી ગયો કૈલાસમાં, નારી સહીત ભવને તરી.
 પાછા પડ્યા પરછા થકી, સૌ વેદ ધર્મ તણાં અરી.
 માંડ્યો વીવાદ યથા વીધી, હારી સરસવતી સર્વથા.
 શીરનામી નીજ ભરથારને, સોંપ્યો પ્રભુપદમાં યથા (૧૦)
 ત્યાં પુષ્પ વૃષ્ટી પ્રસન્ન થઈ, આકાશથી અમરે કરી.
 સદ્ધર્મના પ્રતીપાળ સંકર, સુખદ ગુરૂ સર્વો પરી.
 ડાંકો વિજયનો દસ દીસા, એ રીત કરી અવની પરે.
 પાખંડ મત ખંડન કરી, સ્થાપ્યો સુધર્મ પુનઃ હરે. (૧૧)
 એ અજતલો અવતાર પોતે, પ્રગટ શીખ્ય પરંપરા.
 આચાર્ય સારદા પીઠના, અહીં ધ્યાન યોગ્ય સુરેશ્વરા.
 દ્વારામતી દ્વાતાગતી, જ્યાં તીર્થ ગોમતી પશ્ચિમે.
 મુલધામ સમ સુવેદને, મહા વાક્ય તત્ત્વમસી રમે. (૧૨)

પુર્વેપુરી જગદીસમાં, શ્રી પીઠ ગોવરધન છે.
 ત્યાં મધ પાદાર્ચ્ય, પુરણ શીખ્ય જે પાવન છે.
 પ્રજ્ઞાન માનંદ પ્રદા છે, મહા વાક્ય વેદ રઘુરટે.
 સુભ તિર્થ નામ મહોદધી, માહાપાપ દરસનથી મટે. (૧૩)
 દક્ષીણ દીસે શૃંગેશ્વરમઠ, રામેશ્વરે સુભ સ્થાન છે.
 આચાર્ય પૃથ્વીધર તૃતીય, સિષ્ય ત્યાં જગમાન્ય છે.
 જ્યાં તુંગભદ્રા તીર્થને, વળી યજુર વેદ અનુપ છે.
 વળી અહં પ્રદ્ધારિમ તણુ, મહાવાક્ય મોક્ષ સ્વરૂપ છે. (૧૪)
 ઉત્તર દીશાએ બદ્રિસાશ્રમ, અગમગિરી હીમાચળે,
 જ્યકારી જ્યોતીરપીઠશ્રી, આચાર્ય તોટક તે સ્થળે.
 જ્યાં અલકનંદા તીર્થજે, અથર્વણ સુવેદ છે.
 અયમાત્મા સુવાક્ય મહતનો, સાર સકળ અભેદ છે. (૧૫)
 હૃદ ચાર બાંધી એ રીતે, નીજ સિષ્ય સ્થાંબ્યા સંકરે.
 આચાર્ય બની આ આર્યમાં, નીજધર્મની રક્ષા કરે.
 પદ્મતીર્થ આશ્રમ શારદાવન, અરણ્ય પીઠ ગોવરધને
 પર્વતગીરી જ્યોતીર્મઠ શ્રંગેરી ભારતી પુરી ભણે. (૧૬)
 કિટ ભોગને આનંદ ભુરી, સંપ્રદાયો ચાર છે.
 સ્વરૂપ પ્રકાસીનંદ ચૈતન, પ્રદ્ધારી સાર છે.
 સિદ્ધેસશ્રી જગદીશ, બદ્રિનાથ શ્રી બ્યારાહ છે.
 ઠાળી સુવિમળા ગીરીપુના, કામાક્ષી દેવી ત્યાંહ છે. (૧૭)
 સુભ સંપ્રદાયી પ્રદ્ધારો, દેવ દેવીઓ દીસે.

મઠ શારદા ગોવરધને, જ્યોતીર શૃંગેરી વીશે.
 તપયોગ વીધા બળવડે, આ આર્યને આધીન કર્યો.
 રચિત્રાંથ અગણીત જ્ઞાનના, ભંડાર ભારતીનો ભર્યો. (૧૮)
 સદ્ગુણ સદ્વીધા નીતી, સદ્ધર્મ વીત્રોમાં વધે.
 દે જ્ઞાનદાન સદાય હરો, અજ્ઞાન તિમિર ફરી બધે.
 ઊન્મત દાંભિક અધમપર, અંકુશ રાખે સર્વદા.
 નિજ ધર્મની પરનાળીકા, બાંધો હરે સુખની પ્રદા (૧૯)
 એ નીચમ નીર્મળ બાંધીને, કૈલાસમાં શંકર ગયા.
 ચાલે ચીલે આચાર્ય ચારે, ધામના જે જે થયા.
 જે બદ્ધીકાશ્રમને, વીશે, જ્યોતિર્પીઠ પ્રસિદ્ધ છે.
 તે ગાદીએ આચાર્ય શ્રી, મધુસુદન અધપી સીધ છે (૨૦)
 મખ પ્રથમ વિરક્ષેત્રે કરો બીજો કર્યો ઉમરેઠ છે.
 ત્રીજો કર્યો નડીઆદ, ચોથો શ્રીવસોમાં શેષ છે.
 મખ પાંચમો વૈઠે કર્યો, છઠો સુમાતર ગામ છે.
 સાતમ મહેમદાવાદ, ખેડે આઠમો સુખધામ છે. (૨૧)
 નવમો વીરાટ પુર વીસે, દસમો કર્યો મખ બાવળે.
 અગીઆરમો સરખેજમાં, સાંતી કરી સરવે સ્થલે.
 વૈરાટ નગ્રવીશે વસી, નીજ ધર્મની રક્ષા કરે.
 પાવન કરી ગુજર ભુમી, સુભ યજ્ઞયાગો આચરે (૨૨)
 સુભ બારમો આ યજ્ઞ, અમદાવાદમાં આરંભીયો.

મહારાજ મધુસુદનગુરુનો, સુયસ સૌ જલકી રહો.
 મંગળ દીવસ હસરા તણો, મંગળ ઘટી દુરલભ્યછે.
 મંગળ મહોતસ્વ આજનો, સુલ કાર્યનો આરંભછે. (૨૩)
 મંડપ રચ્યો મનહર નવલ, મય દાનવે ચલવીમતી.
 અભીમાન હરવા દક્ષનો, પ્રત્યક્ષ કૃતી શીવે કરી.
 જલકે શિખર સુવર્ણ સમ, ઉપર પતાકા ફરફરે.
 ખેઠક રચી બહુ રીતથી, અવલોકીને આંખો ઠરે (૨૪)
 શુકલ અંબાલાલને' આચાર્ય અન્ય બ્રહ્મરૂપતી.
 સાસ્ત્રી શ્રી ચુનીલાલ, બ્રહ્મા વેદ વિદ્ મહામતી.
 ઋત્વિગ રૂપિ મંડળમાં, બદ્રીનાથ સાસ્ત્રી મહારથી.
 સત ઝીકને પંચાસવર, વિદ્વાન મંગળ મુરતી (૨૫)
 જવતલ સમિધ હોમાય, સ્વાહા શબ્દથી સાન્તી વળે.
 સુલ વેદ મંત્ર લણે દ્વિજે, આનંદ સાગર ઉછળે,
 હોમાય ધૃત પરનાળથી, જવાળા અતી ગગને ઊડે.
 વળી પુષ્પ વૃષ્ટી થાય અનુપમ, દેવ દુહાલી ગડગડે (૨૬)
 સોલે સમાજ સુહામણી, સમ્યો દીપે જેમ સુરગણો.
 હસ્તી જીવે દરબાર હર, ખોંખાર ઝાઝો હય તણો.
 લક્ષ્મી તળાસે ચણુ આંગળ, રિધ સિદ્ધી ગણુ વીસે.
 બ્રહ્મગણુવીશે જ્યમ ચંદ્રત્યમ મહારાજ મધ્યમણી દીસે (૨૭)
 ત્રિપુરાદી આજે રીઝીયા, સુરજ ઉગ્યો સોના તણો.

આનંદ સૌને અંગનો, દસરા દીપો ત્સવથી ઘણો.
 હરશન કરી પુરની પ્રજા, અતિશે પ્રસન ઊરમાં થતી
 નરનારી દેસ વીદેશથી, આવે ઉમંગ લર્યા અતી (૨૮)
 ફરકેધ્વજ સુલ ધર્મની આધીન અનપુર્ણ રહી.
 અમૃતઝરે આકાસથી, સુખની સરીતાઓ વહી.
 વાઘેવીવધ વાગે ઘણા, વૈરાગના ગીત ગાય છે.
 આ યજ્ઞનો આનંદ તે, વરણ્યો ન મુજથી જાય છે. (૨૯)
 ધન્ય શાલછે આ સાઠની, અતી સુખદ આશ્વિન માસછે
 પુન્ય દીવસ પુર્ણિમાતણે પહોંચ્યા સકળ અલીલાષછે.
 પ્રેરેકેરી પુર્ણાહુતી, સીરપાવ આપ્યા સોભીતા.
 અગણીત ધ્વિજ સંતોષીઆ, ભોજન જમીને ભાવતા. (૩૦)
 માહારાજ શ્રી મધુસુદનજી, સત્કર્મ આવા આચરો.
 દ્વિગવિજય કરીને દેશમાં, પાખંડ મત ખંડન કરો.
 દિર્ઘાયુ ભોગવો દેહથી કિરતી પ્રસારો ધામની.
 પામો ઉદય દ્વિજમાત્ર, ઇચ્છાએ મહાસુખરામની. (૩૧)

રાગ ધોળ

મહારૂદ્ર વર્ણન.

રૂક્ષમણી વીવાહનો રાગ.—કાગળ લખીને વિપ્રને આપ્યોરે
 શંકર સ્વામીને શીસજ નામુરે; જીવો મધુસુદન મુજ સામુરે
 સમરૂ સ્વામીજી સમરથ જાણીરે, આપો પ્રભુ અવીચળ વાણીરે

દીકર જોડી પુછુછું વાતરે, ક્યાં ક્યાં મળ કયાં શંભુનાથરે.
 એકાદશ યજ્ઞ મહી માયરે, અથ ઇતિ સંભળાવો ત્યાંયરે.
 તાતે કૃપા કરી સામુ જોયુંરે, દાસ ભવાનીનું મન મોહ્યુંરે
 ધન્ય ધન્ય તે મમ અવતારરે મને મળ્યા તે જીગદાધારરે
 મધુસુદન બ્રહ્મ સ્વરૂપરે આળ્યા, ચૌદતે લોકના ભુપરે.

હાળ.

એક સમે હરી આવીયા, જહાં રાજનગર ગામ.
 સારંગપુરે પરવર્યા, વાડીમાં સ્ત્રીધો મુકામ.
 વિશ્વવ્યાપક વેદ નાયક, ગુણુનિધીનો ભંડાર.
 વદન કમળ જળહુળે જેની, શોભા તણા નહી પાર
 વરીષ્ટ વીભુ ત્યાં વીરાજ્યા જાણે નભ ચડયો પ્રહરાજ
 કૃપાધના કિલેષ કાપવા, સન્નિધ આળ્યા મહારાજ.

રાગ ધૈણ.

પરિબ્રહ્મ તે મનમાં વિચાર્યુંરે, પ્રભા પાલન કરવા ધાર્યુંરે.
 યાગ યજ્ઞ કરું નીરધારરે, સુર સહુ પ્રસન્ન કરું આ વારરે.
 પામે દિતિ તને સંતોષરે, નરહો રિષ્ટ સુષ્ટિમાં નિસેપરે
 એકાદશ લધુ રૂદ્ર કીધારે, તદપિ દુધ હરીએ પીધારે.
 પ્રભા પાલણુ કરવા નાથેરે, શંભુએ વૃત લીધુછે માથેરે.
 માહા રૂદ્રની ક્ષીધી પેરરે, વિશ્વાધીસે કરીછે મહેરરે.
 દસરાને તે વાર છે બુધરે, તે દિન કરીછે ભુમી શુદ્ધરે

ઢાળ.

માહારાજ કહે મુની સાંભળો. રચો મંડપ શોભીત અપાર
વિધી સહીત કરો સ્થાપના, તેડો વીશ્વકરમાં આવાર
વિશ્વકરમા ત્યાં આવીયા, કીધી શોભા અપરમપાર.
ચમત્કૃતી ચોક પુરીયો, મુખે કહેતાં ન આવેપાર.

રાગ ધોળ.

તેડયા કારીગરો તે ઠારરે. સોની સુતાર ને લવારરે.
માહા મંડપ રચીયો ત્યાંહરે, રતન જડીત્ર કુંભીચો જ્યાંહરે
સાવ સોનેરી મોલ ઘડાવ્યાંરે, હીરા જડીત્ર કળસ ચઢાવ્યાંરે
માંહે અનેક જુગતી જાણીરે, પચરંગી સુરચના આણીરે

ઢાળ.

રંગની સોભા આદરી, જુગતિ શું જુદી જાત.
ચીત્ર વીધવીધ તાણીયા, કેરા પુષ્પ જુદી જાત.
સોનેરી રંગ માંહી પુરીયા, પશુ પંખી કઈં શા વખાણુ.
મંડપ બન્યો માહા મુલ્યનો, જાણે વ્યોમ ચડ્યો છે લાણુ.

રાગ ધોળ.

અંબાશંકરે મુરત સાંધારે, ચાર દીશાએ દોરી બાંધારે.
જગા ચોવીસગજ ભરી લીધારે, જહાં કુમકુમ પુરણી કીધીરે
પ્રદિનાથ શાસ્ત્રીજી આવ્યારે રૂપી મંડળ સર્વે લાંબારે.

ઢાળ.

મધ્ય તે કુંડજ સ્થાપીયો, પસ્વાળાની બાંધીછે પાળ.
 માતીના ચોક પુરાવીઆ, તોરણ બાંધ્યા છે બહાર.
 મધ્ય ખીરાજે તાતજી, મધુસુદન માહા ભુપાળ.
 વૈરાટપુરથી આવીઆ, વીરવેશ્વર દીન હયાળ
 રાગ ધોળ.

ત્યાં કણ રૂપો તે સરવે આવ્યારે, જગત્રય ગુરૂને મન ભાવ્યારે.
 શાસ્ત્રી વેદ ભણેછે વાણીરે, સ્વાહા શબ્દ બોલેછે તાણીરે.
 ચારે વેદના વાક્યજ બોલેરે, નાવે મધુસુદન સમતો લેરે;
 ચુનીલાલ સોભે છે અતીરે પ્રદક્ષસ્થાને ખીરાજે મહા મતીરે.
 જવતલ સમીધ ધૃત હોમાયરે, જેની જવાળા ગગન માંડીભયરે;
 પુષ્પ વૃષ્ટી અનુપમ થાયરે, ત્યાં કણ ગાંધરવી ગીત ગવાયરે.
 દેવ હુંદણી ત્યાં ગડગડીયારે, દેવતાઓ વૈમાને ચડીયારે;
 આવ્યા યજ્ઞ ભેવા સહુ સુરરે, જાણે સરીત્તમાં ચડીયું પુરરે.
 બાંધી નલમાં વૈમાને પાગરે, આવ્યા પાતાળથી શેષ નાગરે;
 રવીન્દુ રાંદલ રોહીણી રાણીરે, આવ્યા ઇંદ્ર સાથે ઇંદ્રાણીરે.
 યજ્ઞ કીનર ચોસઠ ભેગણીરે, આવ્યા પ્રહ્લાસાથે પ્રહ્લાણીરે;
 જ્ય જ્યકારતે ત્યાં વરતાયરે, મધુસુદન હરખ નમાયરે.

ઢાળ.

કૈલાસપુરથી આવીયાં, ગણ ગીરજા શંભુનાથ;
 લક્ષ્મી સહીત હરી આવીયાં, કોટી છપન બાદવ સાથ.

તરીયા તે તોરણ બાંધીયા, માનુની મંગળ આય;
 નગર જન સહુ નીરખવા, આઠ્યા યજ્ઞ મંડપની માંય;
 ઉડે ધ્વજ શુભ ધર્મની, અન્નપુરણાં આધીન રહી;
 ઝરમર ઝરમર મેઘ વરસે, અમૃત નદીઓ વહી.
 સકલ નગર સંતોષીયું, થયો સૃષ્ટીમાં જ્યજ્યકાર;
 પાખંડ મત ખંડન કરી, ઉઠ્યાતે વીશ્વાધાર.
 શુભ સાલ છે શાઠની, સોભીત આસ્વીન માસ;
 પવિત્ર દીન પુર્ણિમાં તણી પહોંચી તે સરવની આશ,
 પ્રીતે કરી પુરણાંહુતી, શીરપાવ આપ્યા સાર.
 સકલ દ્વીજ સંતોષીયા, ધન્ય છોટાલાલ કારભાર.

ઘોળ.

યજ્ઞયજ્ઞ સાંભળે દૃઢ કાનરે, તેને રીઝે તે શ્રી ભગવાનરે.
 કષ્ટ કાપશે સંભુનાથરે, દોહીલી વેળાએ ઝાલસે હાથરે;
 મધુસુદન મહીમાં જોગાસેરે, તેના જન્મ મરણ ટળી જશેરે.

ઢાળ.

હે તે શુ આપે શ્રીહરી, મન ઇચ્છીત પુરે આશ.
 દાસ ભવાનીને લેટીયા, મધુસુદન શ્રી અવીનાશ;

નમન કરું માતુ એ રાગ.

શરણે રાખો ગુરુરાજ, કૃપાળુ સ્વામી મધુસુદન મહારાજ.
 વિનતી કરું હું આજ, કૃપાળુ સ્વામી મધુસુદન મહારાજ;

સ્વકર સ્વામી પ્રગટ છે પોતે, પુન્યની બાંધી છે ખાજ. કૃપાલું
 અનંત કાળના તાપ મટાડી, ટાળી અંતરની દાઝ. કૃપાલું
 સંસાર સાગર તારવા કાળે સંત બનાવ્યા ઝાંઝ. કૃપાલું
 અખીલ જમતના અંતર જામી, સુધારો છે કાજ. કૃપાલું
 રાજનગરમાં ખીરાળે પોતે, સાથે છે પ્રહ્લ સમાજ. કૃપાલું
 દ્વાદશ યજ્ઞ પુરણ કરીને રાખી છે ભકતોની લાજ. કૃપાલું
 અરજ બાળકની ઊરે ધરીને, શરણે રાખો મહારાજ. કૃપાલું
 શશિ સમાન ગુરૂ શાન્તિ સ્થાપો ભવાનીના શીરતાજ. કૃપાલું
 પદ. ધનાશ્રીનું.

વૈદિક ધર્મશ્રીકાર. વીરા.

ટેક.

સત્ય ધર્મનું સત્વ સમાયું (૨) હૃદય ઊઘાડી વીચાર. વીરા.
 દુઃખ નીવારણ એ સુખકારણ. (૨) શુદ્ધ સ્વરૂપ સ્વીકાર. વીરા.
 નીત્ય નીરંજન ભય દુઃખ ભંજન. (૨) પ્રહ્લાનંદ અપાર. વીરા.
 સુખ અલોકીક અક્ષર પ્રભે. (૨) એક જગનનો સાર. વીરા.
 ભક્તિ ભાવથી હરહર વાણી. (૨) અહો રાત્રી ઊચાર. વીરા.
 સાધન ભવજલ ધી તરવાનું. (૨) ઓ ભવાનીસાર વીરા

પદ. ખીગરી કોણ સુધારે એ રાગ.

ઓ ઇશ્વર તું જગત સકળનો, એક નીરંજન સારરે, ટેક.
 વિશ્વંભર તુજ નામ જવણમાં, પડતાં ઉપજે પ્યારરે. ઓ.
 કરતાં ત્રીભુવન ભરતા તું પોષણ શીશુ આધારરે,
 જ્યાં ત્યાં મહીમાં તારો નજરે આવે અનુપ આધારરે. ઓ.

અણુ પરમાણુથી ગીરીમોટા, એક કૃતી કિરતારરે,
 નીગમ અગમમાં નજર ન પહોંચે તું પ્રભુ સર્વા ધારરે. ઓ.
 કથન કહુ કથી કોડ કદી હું, વર્ણન વાણી બહારરે;
 પણ ગુણ ગણાતાં તુજ ભવાની પ્રાણી ન પામે પારરે. ઓ.

ગરબો રાગ પુનમ ચાંદનીરો.

પ્રેમે જ્યોતિરમઠથી, જગત ગુરૂ પધારીયારે.
 પ્રભુના દરશન કરતાં, પાપ નીવારણ થાય;
 એવા જગત ગુરૂના, પદ્મપંકજ નીત્ય સેવીએરે.
 ભાવે હળીમળી, ચાલે સૌજન સાથમાંરે;
 કીધો મુકામ જ્યાં છે કામનાથ, મહાદેવ.

એવા.

સાખી.

ભરત ક્ષેત્ર ભુમી મહી, બદ્રીકાશ્રમ વાસ;
 પધારીયા વૌઠા થકી, રાજનગર મુલખાસ.
 રૂઠો 'ડકો નિશાન, શંખનાદ થાયે ઘણારે;
 જાણે શોભે કૈલાશે, શીવ પ્રભાકાર.

એવા

સાખી.

સાયંકાળ પછી તહાં, શીવ પુજા શુભ થાય;
 ધુપ દીપ ચાંદન થકી, આરતી ત્યાં ઊતરાય.
 ગુરૂના દરસન કરીને, સરવેજન સંતોષીયારે;
 હસ્તે હાંડ ધરીને, બેઠા શીવ સ્વરૂપ.

એવા

સાખી.

શીવ સમીપ સ્તુતિ કરી, આવ્યો આસન ન્યાંહ;
નેકી ત્યાં બોલાઇને, બેઠાં મંડળ માંદ્ય.
તે પછી ભક્ત જનોને, મંડળમાં બેસાડીયારે;
આપણું આદરવો અંહી, મહારૂદ્ર નીરવાણુ.

એવા.

સાખી.

માર્ગથી રીત્રિતિયા વદી, ઓગણીસેં પાંસઠ;
તે દીન રૂદ્ર શરૂ કર્યો, હરખ્યા શીવ સાક્ષાત.
શાસ્ત્રી પુરાણીઓ મંડપમાં બીરાજ્યારે;
મંડપદીપે જાણે, શ્રેષ્ઠ પુરી કૈલાસ.

એવા.

સાખી.

વાર અંદ્રને છઠ દીને, પુર્ણાહુતી તમામ;
આનંદોત્સવ થઇ રહ્યો, રાજનગર નીજગામ.
જગત ગુરૂ પરતાપે, પાપ પુંજ પુરા થયારે;
સર્જન શીવ શીવ ભજતાં, આત્મા સૌને ઘેર.

એવા.

સાખી.

અદ્ય મતીથી આરમ્યો, ગરબો ગુરૂનો આજ;
ભુલ ચુક માફજ કરી, મેહર કરો મહારાજ.
જ્યજ્ય જગત ગુરૂના, ચરણે શીસ નમાવીએરે;
બોલો હર હર હર માહદેવ કરી જ્યકાર.

એવા.

ગરબો રાગ પુનમ ચાંદની.

ગાઓ ગરબો આજે, રસીક લોળાનાથનોરે;

જેથી ઊરમાં વાધે આનંદ અપાર.

એવા શ્રીશંકરને લજીએ, સૌજન સાથમાંરે;

નીરમળ ગંગા જળથી, શાંખ પુલ્લ નિત્યે કરોરે;

શીવજી આપે પોતે, સુખ શાંતી નીરવાણુ ઓવા.

સાખી.

કાશીપુરી વાસો કરી, ઠરીયા ઉત્તમ ઠામ;

ભાવ સહીત તુજને લજે, આપો મોક્ષનું દાન;

રાજા રાવણને લંકા આપી તમેરે;

આપ્યા ભાણું સુરને વર લુજ એક હજાર. ઓવા.

સાખી.

પુન્ય ઉદયથી પામશે, ઉત્તમ મોક્ષ અપાર;

જુઠી માયા જગતની, તેમાં નહોં કાંઈ સાર.

તેથી ચેતી હ્યોને, ચતુર નરને નારીઓરે;

તેથી દીવ્ય સ્વરૂપે, થાય લલો ઉદ્ધાર ઓવા.

સાખી.

કંચન કાયા કારમી, લેશ ન આવે કામ;

મુઠી જીવણ ચાલવું, ઠરીન રહેવું ધમ.

ત્યારે માફ તાફ શું કરવા, કરવું પડેરે;
સાથે આવે સાચુ શીવજી કેડું નામ.

એવા.

સાખી.

ભાવ થકી ભકતી કરો, સૌકો નરને નાર;
સુખ શાંતી પામો સદા, વરતે જ્યજ્યકાર.
અતી ઉમંગે ગાજો સૌજન શીવનેરે;
જેથી આ ભવ પરભવ મળશે સુખનું ધામ.

એવા.

સાખી.

અદ્ય મતીથી આરમ્બે, શીવનો ગરબો આજ
ભુલચુક માફજ કરો, કંઈણા ના શીરતાજ.
ગાઓ ગરબો.

એવા.

આસાવટી.

નીજ જનને સુખકારી, સ્વયંભુ
વ્યાપક બુદ્ધી શુદ્ધ વિશે તું ફેલી પ્રીતુરીન ખ્યારી;
માયા તારી સૃષ્ટી વિશે બહુ, પેખી સહુ બલીહારી.
પરમાણ્થી પર્વત સધળા, એક કૃતી વિભુતારી;
સુક્ષ્મથી પણ સુક્ષ્મ તાફ, સ્વરૂપ વિરાટ વિહારી.
ધ્યાન ધરી નરનારી કૃતારથ, મનથી માને મોરારી;
ચાર ઊતરવા સાધન ભવમાં, ભકિત એકજ તારી.
પાળક તારક ભકત જનોના, ઇશ્વર તું ભયહારી;
ભાવે 'ભવાની' શિશ નમાવી, ભકિત શુ ઇચ્છુ તારી.

ટેક.

સ્વયંભુ.

સ્વયંભુ.

સ્વયંભુ.

સ્વયંભુ.

ધૃપદ.

ભજ હરી હરી નીત્ય નામ;

તજ માયા ઉપાધી તમામ.

શુદ્ધ વૃત્તી કરીને મુદ્દામ.

ભજ.

રાત્રીદીન ધરી શ્રેણી સ્વયંભુ, પાપ તાપ હર વીનવું હે વિભુ;

આનંદ કંદ સુખ છંદ ઓ પ્રભુ, વંદન વાર હજાર. ભજ.

એક ઇશ પ્રભુ અજર અમરતું, નામ ઠામ વીધ વીધ પ્રભુ ધરતું;

સેવક જન સજ્જન સુખ કરતું, પ્રણવું પ્રેમે મોરાર. ભજ.

સત્ય ભક્તિ પ્રીતિ સ્થાન નરંજન, ભય દુઃખ ભંજન વંદન નંદન;

ભક્ત ભવાની સુખકર દીન દીન, પાવક વિશ્વાધાર. ભજ.

પ્રભાતી.

મુર્ખ માયા તજ શ્રી હરી લે ભજ, સકળ સંસારનો સાર જે છે;

અખીલ પ્રજાંડનો એક પાળક પ્રભુ, કર્મ કર્તા પરમ સર્વ એ છે.

નામ નીર્મળ હરી શુદ્ધ ચિત્તે કરી, રાત પ્રભાતમાં સ્મરણ કરતા;

પાર સંસારનો સદૃશ પામશે, ધ્યાન હરીનું શીખે નીત્ય ધરતાં.

સકળ બંધન ધરા ધ્યાન કરતાં પરા, ચમક પણ વિપળમાં તુટી જશે

સ્તુતિ ઉચ્ચારી તું શીખ સારી ધરી, ધામ અક્ષર વીશે ભેશ જશે;

ક્રીડા આ લોકની સર્વ ખોટી ગણી, ધાર પર લોકનો માર્ગ સોધી;

શીખ ભાવે ભવાની ભલી આપતાં, દેહ કલ્યાણનો બોધ દીધો.

લાવી લાવી લાવીરે માહારાણી ખખર એક લાવી એ રાગ.

જેયું જેયું જેયુંરે, મેંતો મધુ સુદન મુખ જેયું;

યજ્ઞ મંડપ સખી દોડી જોવાને (૨) હરિ હરમાં ચીત્ત પ્રોયુંરે. મેંતો.

(સત ચીત આનંદ શુરૂ ખીરાળે (૨) શ્વાંમી શુ મનડું મોયુંરે. મેંતો.

નારાયણને નમન કરીને (૨) પ્રદ્ધ સ્વરૂપ શુદ્ધ જેયુંરે. મેંતો.

ચંદન પુષ્પના હાર ચડાવીને (૨) ઘટમાં જ્ઞાન ખીજ જોયુંરે મેંતો.

દાસ ભવાની ચરણ શેવીને (૨) ચરણા મૃતે ચીત્ત ધોયુંરે મેંતો.

ઉર પામે છે પરીતાપ એ રાગ.

ભાંગો ભાંગો હે ભીડ ભંજન, ભીડુ માહરીરે;

પ્રહેલાદ ભક્તને તમે ઊગાર્યો હિરણ્યા કંસને નખે વીડાર્યો.

ધરિયું નૃસીંહ રૂપ ભક્તની, ભીડ હરીરે. ભાગો.

ભિસ્માસુર ત્રીલોક ભમાળ્યો, તાંડવ નૃત કરી અસુર ન ચાળ્યો.

પલમાં લીધા પ્રાણ, મોહની રૂપ ધરીરે. ભાગો.

સુદામાના તાંદુલ ભક્ષી, દરિદ્ર હરી વાલા સંપત્તી ખક્ષી;

અવીચલ પદવી આપી રઘુ વંશ મળીરે. ભાગો.

પાંચાક્ષીના હરી પટ કુળ પુર્યા, કુન્તીસુત લાખા ભવને ઊગાર્યો.

ભક્ત ખચાવા કાજ શ્રીપતિ થયા સારથીરે ભાગો.

રામ નામ ગજરાજ પુકારે, મન્થ મુખેથી હરીહર ઊગારે

એક જાપ જપે જોવીંદ ભાંગે છે ભુખડીરે. ભાગો.

મધુસુદન શુરૂ ચડાવે વારે, ભવાનીસંકર છે તમ આધારે;

તારો તારો તારો હે ગીરભપતિરે. ભાગો.

રાગ સદર.

વાલા યોગી મહેશ્વર, જન્મ મરણ નીવારજોરે.

પ્યારા તાત મધુસુદન, શીશ કર સ્થાપજોરે; વાલા;
 ભક્તી રત્ન આપો ગુરુ મુજને, તોટો ત્રીજોરીએ ક્યાં છે તુજને.
 વિનતી ચીત ધરો કડીન કષ્ટ સંહારજોરે વાલા;
 કુમતિ જક્ષણીએ ઘેર્યો મુજને લખી લખી વીનવું હે પ્રભુ તુજને.
 એ પાપોથી મુક્ત કરવા, વહેલા આવજોરે વાલા;
 ભવ સાગરમાં ભુલો પડીયો, તુમ સાચો સાહેબ મુને મળીયો.
 શેવકને સત સંગની સડકે, ચડાવજોરે વાલા,
 અર્જ કરી વાલા શ્વર્ગમાંની આગે ભવાની સંકરણ પ્રભુ પાચે લાગે.
 દયા કરી માહારાજ સેવકને તારજોરે વાલા.

લલીત છંદ.

મધુસુદન હરી પ્રણમુ હે પ્રભુ, શરણ રાખજો દાસને વીભુ;
 સકલ સૃષ્ટીમાં નામ તુજ ખરું ગુરુ ચરણ વીના ક્યાં જઈ ઠરું.
 દુઃખ હરી હરો દીત દયા ધરી, અરણ એટલી નાથ માહરી;
 કષ્ટ કાપજો સુખ આપજો ભક્તિ ભાવના ઉર સ્થાપજો.
 જ્યોત કર ગ્રહી પંથ હું પડ્યો, હરી હીરો મુને ક્યાંઈ ના જડ્યો;
 અખીલ વીશ્વ શામ હું કરી વળ્યો, હીરો એક તું જ્યોતી પતી મળ્યો.
 રત્ન એક છે મધુસુદન મણી, ખીણ સર્વે છે કાચની કણી;
 માત તાત બ્રાત તું છે માહરે, માટે હે ગુરુ કરજો સહાયરે.

હે ગુરૂ તમે કુમતી કાપજો સુમતી સર્વદા તાત આપજો;
દાસ ભવાની નામ તુજ રટે નાથ નીરખા ગંગાને ત્રટે.

રાગ ક્ષત્રી કલક

વાલા સ્વામી અરજ કરું આજ, કૈલાસ પતી નરજ તીરે;
તમે સુધારો છે શેવકના કાજ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
દરસનથી ટળે છે બધા દુઃખ, કૈલાસ પતી નરજ તીરે;
શેવા કીધાથી મળે છે બહુ સુખ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
જે કોઈ આવે છે ગુરૂને શર્ણુ, કૈલાસપતી નરજ તીરે;
તેના ટાળો છો જન્મને મર્ણુ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
પુરી વૈરાટમાં પ્રગટ રૂપ, કૈલાસપતી નરજ તીરે;
સ્વામી અનંત બ્રહ્માડના ભુપ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
જગત વ્યાપક પુરણુ બ્રહ્મ, કૈલાસપતી નરજ તીરે;
જેનો નીગમ ન બાણે મર્મ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
એવા મધુસુદન ગુરૂદેવ, કૈલાસપતી નરજ તીરે;
કરો હરદમ પ્રભુની શેવ, ગહન છે તમારી ગતીરે.
કરજોડી કહે ભવાનીદાસ, કૈલાસપતી નરજ તીરે;
મધુસુદન પુરો મોરી આશ, ગહન છે તમારી ગતીરે.

ભુજંગી છંદ.

કૃપા સિધુ દેવા, સ્તુતિ આ અમારી.
કૃપાથી ઉરે નાથ, લેશો સ્વિકારી.

ખડું હિત આ અદ્ય, જીવો તણું જે.

કૃપા ઇશ ભણો તમે પુણ્ય રીતે.

(૧)

શિશુ કોડથી, માગણી સર્વ માગે.

તથાપી પિતાને, ઘટે તેજ આપે.

દયાળુ તમે, સર્વથી શ્રેષ્ઠ સારા.

પ્રભુ કાપળે કદ, સર્વે અમારાં.

(૨)

દયા સાગરા, સર્વ આનંદ દાતા.

પ્રભુ જગતના છો, તમે સત્ય ત્રાતા.

સ્તુતિ ગુણ ગાવા, હમેશાં તમારી

નથી ચાલતી, દીર્ઘ બુદ્ધિ અમારી,

(૩)

સ્વિકારો પ્રભુ, નિત્ય સાષ્ટાંગ મારા.

સ્મરારી સ્મરૂ, શુદ્ધ શરણે તમારા.

વિનંતી અમારી ગુરૂ માની લેજો.

દયા દ્રષ્ટિથી પુણ્ય આશીષ દેજો.

(૪)

ભલી ભક્તિથી વંદુ હું વારવાર.

ભવાનીની સ્તુતિ, કરો અંગીકાર.

ગુરૂ અર્ચુમાં હું, નમી લાગુ પાપ.

મધુસુદતાનંદ, અર્પી સહાય.

(૫)

રાગ હોરી.

ગુરુ મેં તુમે ખલીહારી. (૨)

ગુરુ અન્તંગ વીણકાંઈ મીલે નહીં બોધમૃત અહારી.

આગા તૃણા અલગી કહાડી લોભ પ્રપંચ સુધારી

ક્રોધ મદ દિધા વીહારી.

ગુરુ મેં

મોહમયિ મોહ શાન્ત પમાડી નાસ્તિકતા ભય ટાળી

વિષયા દિકવૃત્તી દુર કરીને ધર્મ નિયમ શુભકારી.

ખતાવી છે મોક્ષની ખારી.

ગુરુ મેં

કામ ક્રોધ મદમોહ લોભને જ્ઞાન બિદિમાં બેસી.

મળવિશેષ દુર કરીને ઉરવશી મુશ્તી ખ્યારી

ૐ મધુસુદન ખીહારી

ગુરુ મેં

તાપ ત્રીવીધીના શાન્ત પમાડી, ભય બ્રહ્માને ટાળી;

હેતે કરી ગુરુ વચનામૃતથી, કાલકી કાંસી તોરી.

દીની નીજ ભક્તિ ભોરી,

ગુરુમેં

વૈરાટપુરીમાં પ્રગટ સદા છે, પાઓ છે શુધા ગૌર ધોરી.

મધુસુદન ગુરુપે ચીત લગ્યો હે અંદ્ર મેં જેમ ચક્રારી;

ભવાની કહે અરજ એ મોરી.

ગુરુમેં

અરે આ અખળાનો પોકાર નાથ જરી સાંભળોરે. એ રાગ.

અરે આ ભક્ત તણો પોકાર, નાથ જરી સાંભળોરે;

કરું હું વિનંતી વારમવાર, વારે વેલા વળોરે,

હુઃખીઆરો આ ભકત, તમારો રોજ-રો
શંકર તમવીણુ, ભકતના સંકટ કોણુ-હણે
કર કરૂણાં કીરતાર.

અરે,

વેશ ધારી વિષઈ વાછડાથી, હિંદુઃખ વેઠે અતી;
જ્યોતીર પતિ જગતાત સ્થાપો, વેદ ધર્મ મહામતી.
આપો મોક્ષ જે છે પરોક્ષ, એવી આ ભવાનીની વીનતિ;
કરૂણાં ના કમળાનાથ હે મહારાજ, આપો મુમતિ. અરે.

રૂડી રહોઆળી રાત એ રાગ.

થયો આનંદ આજ (૨)

ચાલોને જઈએ શીવ દરબારમાંય

મધુસુદન મહારાજ. (૨)

વંદેથી હુઃખ દુર જાય પણ વારમાં.

આવ્યા વૈરાટ સુરપુરમાં (હારે) કીધા હોમ હવન જગમાય;

દેખીએ ગુજરાતમાં થયો.

સાખી.

પટ રીયુ સંહારીને, અર્પો મોક્ષનું દાન;

હિમાલય પર જઈ વસ્યા તેનું ધરિએ ધ્યાન.

હોતે હરિગુણ હરીજન ગાઓ આ દેહતણે આપણુ લઈએ લાવે;

સાખી.

ભવજળ માંહી ડુબતાં, તાર્યા ભક્ત અનેક;
ઝોલ ગીરધારી તણું, ધ્યાન ધરો ધરીટક

પ્રભુ ઉગારોરે, બાલ તમારાને પ્રભુ ઉગારોરે;
ભવ સીંધુ માંહી ભટકવાના દુઃખથી ટાળોરે.
પંથ બતાવોરે, શિવપુરીનો પંથ બતાવોરે;
ભક્ત ભવાની નિરાશ કરી, ન ટળવળાવોરે.

સાખી.

ઢાંગી ધુતારા વડે, હિંદ દેસ બેહાલ.

મધુસુદન મહારાજ દયે શીક્ષા તમ તતકાળ.

ઝોલા ગુરૂ મહારાજ; (૨)

ભવાની ગુણ ગાય છે દરબારમાં.

પ્રભુ સુખડાને કાજ (૨) હરિજન હરહર બોલે નિત્ય સવારમાં;

અભાગી હું છું રાજવંશી અરે એ રાગ.

સહાય કરો પ્રભુ આઆર્યને;

રમરૂ હું સદા પ્રભુ તુજ નામને—સહાય.

સાખી.

કેર કાળ કરતા અતી વીચાર ધરે ન સાર;

વેદ ધર્મના દવેષિઓ, ભમતા ઠારો ઠાર.

સહાય કરો પ્રભુ આઆર્યને, રમરૂ હું સદા પ્રભુ તુજ નામને. સહુ

સાખી.

વિશ્વ પતી વારે ચડો, નોધારા આધાર;
વેદ ધર્મના અરી તણો, પ્રલય કરો કીરતાર.

સહાય કરો પ્રભુ આર્યને;

સાખી.

અખીલ વીશ્વના દિનમણી મધુસુદન મહારાજ;
રાગ દ્વેષ કુમતી હણી, સુખ કર તું ગીરીરાજ.
સહાય કરો પ્રભુ આર્યને;

સાખી.

જગન્નાથ જગ તાત તું જગત ગુરૂ જગરાજ;
ત્રીવીધી તાપ ટાળક તમે, ભવાનીના સીરતાજ.
સહાય કરો પ્રભુ આર્યને;

આજે આનંદ આનંદ થેઈ થેઈકાર થયો એ રાગ.

ગુરૂ નામ સાચુ મોક્ષ જાયુ મેહર કરો;

ગુરૂ વિનંતી કૃપાલ મધુ કાનધરો.

ત્રીભોવનનાથ ખરો ત્રિવીધીના તાપ હરો; (૨)

હર હર હર ગુરૂનામ.

પટ રિયુ કરી ઠેર, પ્રભુ કષ્ટ હરો;

રાગ દ્વેષ વામી, આપ પ્રદ્ધ તત્વજરો.

જ્ઞાન ભંડાર ભરો, ફરીભવ માન ફરો; (૨)

હર હર હર, ગુરનામ.

ભવાની જપે હૈં જાપ પાપ થાય પરો;

આર્ય બાલ ધરિ દયાન, અમૃત પાન કરો.

ભવ સીંધુ પાર તરો, ગુર સુખ રહેજ વરો; (૨)

હર હર હર, ગુરનામ.

આસા ગોઠી.

આર્યનું દુઃખ નિવારો, પ્રભુ તમે આર્યનું દુઃખ નિવારો;

સ્નાન સંધ્યાદિ નિત્ય કર્યને, બાલથી વૃદ્ધ પસારો. પ્રભુ

વેદ અને ગુર વાક્યમાં શ્રદ્ધા દાન દયાને વિસ્તારો. પ્રભુ

સત સનાતન ધર્મ પ્રસારી, સંપથી જંપ વધારો પ્રભુ

દુરવ્યશન વિષયા દિક દોષો, સુમતી આપી વિહારો. પ્રભુ

પંથ મતાદિક દુર્મતી ટાળી, હૈં હું જગ વિસ્તારો. પ્રભુ

વેદ વિધી યજ્ઞ કર્મના લોપે, દેશ દિન દુઃખીઆરો. પ્રભુ

બોધ અંકુસ પ્રભુ કર ધરીને પ્રદ્ધ તત્વ સુધારો. પ્રભુ

બોધામૃત ભવાનીને દઇને, સફળ કરો જનમારો. પ્રભુ

મધુસુદન પ્રભુ કૃપા કરીને, ભારથ દેસ બિહારો. પ્રભુ

દિંડી.

ગુર ઇસ અહોનીશ કરે શેવા પ્રભુ પદ પુણ પામુ મીષ મેવા;

આપ જ્ઞાન દાન અરજ કરે દેવા.

ગુર

દાસ દીનપર મેઢેર કરભારી, શિશુ લાડથી સ્તુતિ કરે છે તારી;
ગુરુ વંદ્ય થયા, સ્નેહ શું વિસારી. ગુરુ

હરિ રસ જાગવાને ક્યાં જાઉં, કૈલાસપતી સંદેસો ક્યાં કાવું;
મધુસુદન પ્રભુ ઘટે નહીં આવુ. ગુરુ

અમે આથડી અટવી બધી આવ્યા, મોક્ષપદ માટે મામલા મચાવ્યા
મોક્ષ માર્ગ મુને કોઈએ ન બતાવ્યા. ગુરુ

જગતપાળ તું કૃપાળ ભાળ સામું, મધુ ઇશ જગાધીશ શીશનામું
લવાની કહે તમ વીણુ, ક્યાં વિરામું. ગુરુ.

ઉરપામે છે પરીતાપ વચન તુજ સાંભળીરે. એ રાગ

કાપો કાપો અમારુ કષ્ટ, તમે કમળા પતિરે.

ચંદ્રહાસની વારે ધાયા, વિષ બદલો પ્રભુ કીધી વિખ્યા.

ક્ષણું નવ લાગીવાર, દયાળુ જગપતીરે કાપો.

દશાનને રણમાં રોળી, ભક્તિ લવીક્ષણુ દીધી ભોળી.

આખ્યુ લાંકપુરીતું રાજ્ય, સહાય કીધો હરીરે. કાપો.

ધૃજીને અવીચળ પદ આખ્યા, બંસીધર સવરીબોર ચાખ્યાં

વાલા વિષ થકી, ઉગાર્યાં તે મીરાં સતીરે. કાપો

નૃપ અમરીષની પુરી આશા, છળ કરવા આવ્યા દુરવાશા.

ચક્ર ચડાવ્યું ચાક ચતુર ચિંતા ધરીરે. કાપો.

સત્યવાદી સુધનવા તાર્યો, બ્રહ્મતીને પળમાં માર્યો.

શિતળ કીધો તાતીકડા, ત્રીલોક ધણીરે. કાપો.

દાશ ભવાનીની વારે ધાયા, ઠેં ગુરૂ મધુસુદન મહારાયાં.
ગોવરધન ગીરધારી, બાંચ ગ્રહ માહુરીરે. કાપો.

નાથ તુમ જનતહો સખ ઘટકી. એ સખ.

આવત મોરે નૈસધપુરે મોરારી

મધુરાહ દેખત પ્રજા સારી આવત.

અચલ શીલકો કચ્છ કીઓ હે, વૈરાગ્ય ભસ્મ ઉઠે ધાલી.
ધર્મ દંડ વિભુ હસ્ત લીઓહે, વેદ વદે ત્રીપુરારી આવત
નિતી પાયલીએ ઇસ ચડ્યાહે ધર્મ ધુરંધર ભારી.

જ્ઞાનમૃત જળપાત્ર ધર્યોહે, સાથે રૂપીઓડી ટોળી. આવત
ત્રયોદશ પ્રભુ યજ્ઞ હોવતહે મધુસુદન ગિહારી.

દાશ ભવાની વિનંતી કરતહે, તારો નગરી તમારી આવત
હરીગીત

ધન્ય ધન્ય આ દહેગામને, ધન્ય લોક સહુ આ ગામના
ધન્ય આવીયા શંકર ગુરૂ, શ્રી ઘોલકાના ધામના.

આવી મહોત્સવ આદર્યો, મહારૂદ્ર કરવા કાર્યજી
જ્યોર્તિમહાધિ સ્વર ગુરૂ, મધુસુદન શીવ આચાર્યજી (૧)
શરૂ પોષ માશ ત્રયોદશી પુર્ણ કર્યો પુનમ દીને.

દિન લોક સુધી શુદ્ધ વેલીયા, દુર દેશથી બોલાવીને.
બહુ હોમી ધૃત જવતીલને શાંતી કરી શુભ કાર્યજી.

જ્યોર્તિમહાધિશ્વર ગુરૂ, મધુસુદન શીવ આચાર્યજી (૨)
પુર્ણાહુતી પુરણ થતાં, ઉત્સવ કીધો શંકર તથો.

નીકળ્યા નગર આખા વીશે, જોવા મળ્યા બહુ પુરજનો
મુનસિફ સાહેબ આદિ સાથે, અમલદારો વર્યજી.

જ્યોતીર્મઠાધિશ્વર ગુરૂ, મધુસુદન શીવ આચાર્યજી. (૩)

બહુ બ્રાહ્મણો જમીયા મળી, દઈ દક્ષણા રાજી કર્યા.

શાળતણાં શિશુગણ સહુને પ્રેમથી લેગા કર્યા.

વહેચી પ્રસાદી બોધ આપ્યો, મહેર કીધી સારજી.

જ્યોતીર્મઠાધિશ્વર ગુરૂ, મધુસુદન શીવ આચાર્યજી (૪)

સહુ બાળકો કરજોડીને, આશીર્વાદ ધરજો સારજી.

શુદ્ધ વેદ ધર્મ વધારજો, એ આપનો આભારજી.

અમ બાળકોની 'પાર્થના' સ્વીકારી કરજો મહેરજી.

જ્યોતીર્મઠાધિશ્વર ગુરૂ મધુસુદન શીવ આચાર્યજી (૫)

મનમાને નહી સો ફેરા સમજાવું તોઅ શું થાય એ રાત્ર

કર સુકૃત હાલ લાલ કાલ કરવું તે મીથ્યા માનજો.

ચળ પીપળપાન ઉઢધી ઉધાન સમાન એ જીવતર જાણજો

જીવ ભ્રમર કમળમાં સપડાયો ચીંતેજ રવી ઉદય પામ્યો

ગજ કાળ કોળીઓ પકડાયોરે

કર સુકૃત

નિજ જનનિ દુખમાં કોલ કર્યો મુખે બોલ પાળ્યો ન એક ખરો

દુઃખ ગર્ભ તણાં તુતો વિસર્જોરે

કર સુકૃત

તું બાળપણે રમત રમીયો યોવનમઠ મોહતને ગમીયો

ગઈ બાજી ઘડપણમાં ભમીયોરે

કર સુકૃત

નિજ ધર્મ સ્વાર્થ તેં નવજોયો સંસાર સુખે ફેગટ જોયો
 ગ્રહી કાચ હાથ હીરો જોયોરે કર સુકૃત
 મમ મમ પૃથ્વી કરી જંગ કરે રણ ચુદ્ધ કરી લખ પ્રાણુ હરે
 તે ધન ધરણી સાથ ન જાય ખરેરે કર સુકૃત
 દીન એક જવુ ખાલી હાથે નહી મોહ કુટુંબ આવે સાથે
 પ્રણુ પાપ પુન્ય દોનુ સંગાથેરે કર સુકૃત
 તું દાન દયા રદ્યે ધરજે મધુસુદન ગુરૂને ભજજે
 દાશ ભવાની ભવ સાગર તરજેરે કર સુકૃત

ધીરાના પદનો રાગ

પારસને શું કરીએરે સ્વામીજી મારા પુરામણી
 જેણે અમુલ્ય લેટ આપીરે શોભા તેની શી કહું ધણી પારસ
 એરે લેટમાં સર્વ સંપત્તી માનુ કલ્પતરે કામ ઘેન
 નવ નીલ્દી અષ્ટ સીધીને માનુ વાહુ ચુર તમારા વેણુ
 હરીરસ મુજને પાચોરે પ્રભુજી મુને દિન ગણી પારસ
 કુસંગને લોહુરે કહીએ સતસંગ પારસમણી
 પારસ પરસે લોહુ કંચન થાયે એમ સેવોને ધીંગો ધણી
 હરી હીરો લેટોરે થાસો તમે હીરાકણી પારસ
 મધુસુદન પંક પુજ તારે ચૌદ ભુવન પુજાય
 ભવાનીશંકર કહે ગુરૂ પરતાપે શંભુ તણુરે ગુણુ ગાય
 જ્યોતિરુપતી સરખારે સૌને માથે સીરામણી પારસ

ગરબી

ગુરુ બળ્યાની તક જાય છે રે, રૂઝ ગુરુ બળ્યાની તક જાય છે
 માટે મુરખજન કરતું ઉતાવળ, ઓછી આવરદા થાય છે રે. રૂઝ
 અજ્ઞાન બાધ છ' લાગી અંગ પર, ખોદી ખોદીને તને ખાય છે રે. રૂઝ
 નીત્યે બિઠી તને પીડે છે પ્રેમદા ઝેરના ખ્યાલ તને પાય છે રે રૂઝ
 ભવાની ભગત ઝરીબ સરીખડો ગુણ મધુસુદનના ગાય છે રે રૂઝ

પાંખ્યાં પાંખ્યો પદમણી, આવી હો એ રાગ.

નમુ નમુ ત્રીપુરારી દેવ હો, સંભુ કૈલાસના અધિકારી;

જટા મુગટમાં ગંગા નારી, રૂઢમાળ શોભે કંઠસારી.

વાહ વિભુ વિભુતી ઐ ધારી હો.

શંભુ

વાધામ્બર શીવ શોભે અંગે, નાગ ગણ ગિરબ પતી સંગે;

બ્રહ્મ ત્રીમુળ કરમાં ભારી હો.

શંભુ

વ્રષભ વાહન કીધું છે નાથે, ડાક ડમરૂ શોભે શીવસાથે;

ભુત પ્રેત સૈન્ય ભય કારી હો.

શંભુ

ગણેસ ગીરીજ છે અર્ધાંગે, ભકત ભાવથી માગણી માંગે;

આપો આપો મુકિત બપકારી હો.

શંભુ

ત્રીલોચન લેલાટમાં શોભે કરૂણાશંકરનું મનજ લોભે

કરૂ ગુરૂ શેવા તમારી હો.

શંભુ.

શીવ શીક્ષા છે સ્વર્ગનીસરણી સેજે તરસ્યો વશમી વૈધતરણી.

જપે ભવાની મધું ઐ કારીહો.

શંભુ

રાગ સહર.

જોયા જોયા જ્યોતીર ગુરૂ દેવ હો, પ્રભુ સ્વામી સદા સુખકારી.
 સતચીત આનંદ છબી તમારી મોહન મુરતી આનંદકારી;
 તારો તારો શંભો ભવ વારી હો. પ્રભુ
 ધર્મ ધુરંધર શીવ બીરાજે, ત્રણ રત્ન જડયા તમ તાજે;
 જગત ગુરૂ જગત જયકારી હો. પ્રભુ
 હૈં કાર પદ પ્રભુ તમને છાજે સોહનાદ ત્રીલોકમાં ગાજે;
 શેવા સદા ભવાની કરે તારી હો. પ્રભુ

પામરરે પ્રાણી હર ભજીલેને તું વહેલો એ રાગ.

મિથ્યા માયામાં શું ભરમાયો, પ્રપંચ સર્વે મેલો;
 રાજા ધર્મ ઘેર લેખાં લેશે, છોડો સર્વે ફેલોરે. પામર
 શીવપુરીમાં જીવને જાતાં કયાં માર્ગ છે સહેલો;
 વૈતરણી વશમી ઊતરવી, જમડા મારસે ઠેલોરે. પામર
 માત પીતા સાથે નહી આવે જીવ જાશે એકીલો
 ધન દોલત સાથે નવ બાંધે પાઈ એક અધેલોરે.
 મનુષ્યા દેહ ફરી નહીં આવે, હરી ભજીલે પહેલો;
 મનુષ્યા જન્મ તારો વહી જાશે, પહોર રહો છે છેલોરે. પામર
 મધુસૂદન પ્રભુ ભજનમાં, જીવડા થાતુ ઘેલો;
 ભવાની કહે દોહલી વેળા, બાંધે બ્રહ્મ અલખેલોરે. પામરરે.

જીવ કાયાને કેછેરે, ઝોકાયા મોરી જીવ.

કાયા તું છે જાડુગારી, ફૂંદમાં ફર્યો હું તારી;
પ્રભુને દીધા વિસારી, ઝોકાયા મોરી.

તુજ સંગે દોસ્તી કરી, ઘડી ન બેઠો હું ઠરી;
પાપની તોષો ભરીરે, ઝોકાયા મોરી.

સોસો વાર સમજાવી, ધુતારી ન સાન આવી;
હઠીલો દીધો ડુબાવીરે, ઝોકાયા મોરી.

સુનિતીનો પંથ છોડ્યો, અનિતી સું પંથ જોડ્યો;
સત સંગનો સંગ તોડ્યોરે, ઝોકાયા મોરી.

સદગુણને વીસાર્યા, દુર્ગુણને વીસતાર્યા;
ઠું કારન ભરે ધાર્યારે, ઝોકાયા મોરી.

આત્મા હું બ્રહ્માનંદી, કાયા તું ભાસે છે ગંદી;
તું સંગે થયો કુચ્છંદીરે, ઝોકાયા મોરી.

તારી સોખતમાં મોયો, લસણનો સંગ સોયો;
કસ્તુરી સુવાસ જોયોરે, ઝોકાયા મોરી.

હીણાં કૃત્ય કીધાં અંગે, વટલ્યો હું તુજ સંગે;
રમ્યો પરદારા રંગેરે, ઝોકાયા મોરી.

પારકી પોતાની કીધી, આળ ગાળ વેરી લીધી;
સડકે ન ચડ્યો સીધીરે, ઝોકાયા મોરી.

પારકી થાપણ રાખી, જાડી મેંતો પુરી સાખી;

પ્રભુને ન જોયા ઝાંખીરે, ઓકાયા મોરી.
 કાયા પીંજર આતાડું, તેમાં શું હું મોહ ધાડું;
 નવ જોઈ તારૂ દહાડુંરે, ઓકાયા મોરી.
 કાયા છોડ મારો છોડો, મુકી દે તું મારો કેડો;
 ગીરધારી શું લાગ્યો નેડોરે, ઓકાયા મોરી.
 કાયાની મમતા છોડો, હુંસરાજ જાસે દોડો;
 વજ્જર પીંજર તોડીરે, ઓકાયા મોરો.
 લવાનીને સહાય થજો, મધુસુદનજી લજો;
 અનીતિના કામ તજોરે, ઓકાયા મોરી.

લોભીરે જીવડ જોને વિચારી નીહાળી એ રાગ.

જીવડુંને મરડું, ફરી ફરી અવતરડું;

માયામાં મુંઝાઈ રહેડુંરે.

લોભીરે

કાયા માયા સુત નારી, તેમાં તું થયો ખુવારી;

નવ ગાયા, ગીરધારીરે.

લોભીરે

સંસારમાં સગા કીધાં, તેમાં તુંએ સુખ લીધાં;

અંતે જમે દુઃખ લીધાંરે,

લોભીરે

જમડા જોરાવર આવશે, ખાંધી તુને લેઈ જાસે;

અંતકાળે દુઃખ થાશેરે.

લોભીરે

અમર ઝુંડમાં દેરા દેશે, આગ મેલી અલગા રહેશે,

નવાણું જઈને નાશેરે.

લોભીરે

ધર્મરાજ પુછા કરશે, ચીત્ર કેતુના નામ દશે;
તલે તલના લેખા લેશેરે. દોભીરે

ધાઈ ધુતી લેશું કીધું, નંખાધું ન દાન દીધું;
લુંટારે તો લુંટી લીધુંરે, દોભીરે

તારે હાથે વવરાશે, તેટલું તો તારે થાશે;
ખાકી તો ખીજને જશેરે. દોભીરે

હજી છે હાથમાં ખાજી, કરતું પ્રભુને રાજી;
તારી મુડી કરતું તાજીરે, દોભીરે

ખોળામાંથી ધન ખોયું, ધુળેથી કપાળ ધોયું;
મીથ્યા સુખ મનમાં મોયુંરે. દોભીરે

ખંખેરીને હાથ ખાલી, ઓચીંતા જણું છે ચાલી;
કરો માથાકુટ ખાલીરે, દોભીરે

સાહુકારીમાં તું સવાયો, લાખો પતી તું કહેવાયો;
સાચુ કહેને શું કમાયોરે. દોભીરે

મન ગમતામાં માલ્યો, ચોરની સંગાથે ચાલ્યો;
ડાપલો થઈ ડુખાયોરે. દોભીરે

સર્વે સાગર માઠા કીધો, ઝેરનો ખ્યાલો પીધો;
ગોરધારી ન ગાયો સીધોરે. દોભીરે

કુઠા સાથે હેત કીધું સાચુ સર્વે માની લીધું;
અંતકાળે દુઃખ દીધુંરે. દોભીરે

ધરને ધંધે ઘેરી લીધો, કામનીએ વશ કીધો;
દેવાનંદ કહે દગો દીધારે. લોભીરે

ગુરનામનું પદ.

ગુર ગુર લજલે, પલપલ ગુર ગુર લજલે;
પલની પલકમાં અલપ આયુષહી, મનની કલપના તજરે પલપળ
વેદ વિચારે ને તુ શું હારે, મુરખ સમજરે. પલપળ
લવાની હાસના સ્વામીને લજતી, લોક લાજ અખ તજરે પલપળ
લજજે નીરંતર અંતરમાંથી, એ મહા મંત્ર સમજરે. પલપળ

પદ.

રાધે કહો મેરે ખ્યારે, લજે મેરે ખ્યારે.

બજે ગોવિંદ ગોપાળ, રાધે કૃષ્ણ કહો મેરે ખ્યારે.

કૃષ્ણજી કી લાલ લાલ અખીયાં, હો લાલ લાલ અખીયાં.

જેથી ખીલરે ગુલાબ.

રાધે કૃષ્ણ

સીરપર મુગટ ખીરાજે હો, મુગટ ખીરાજે બંસી શોભેરે

રસાળ.

રાધે કૃષ્ણ

ખીતાંબર પટકળ વાળી, કંઠે મેલીનકી માળ. રાધે કૃષ્ણ

મુખ કાને કુંડળ જળકે હો જળકે લીલક શોભેરે લેલાટ રાધે.

મુરદાસ ચરણ બલીહારી હો ચરણ બલીહારી,

મેતો જન્મ જન્મ તેરો દાસ.

રાધે કૃષ્ણ

૫૬

મીલને સુદામાજી આચો સુદામાજી આચો જાકો
 કહીઓ સમાચાર. મીલને સુદામાજી આચો
 ફાટે દુટે કપડે અમારે હે કપડે અમારે મેતો દુરબલ
 તેરો દાસ. મીલને સુદામાજી આચો
 દાસ મીલને સુસ્તી એક તાંદુલલાચો હોતાંદુલાઓ
 ભાઓ બગલ છુપાય મીલને સુદામાજી આચો
 હસી બોલ્યા રાણી રૂક્ષમણી હોરાણી રૂક્ષમણી કોણ લગે
 તમારો બ્રાત. મીલને સુદામાજી આચો
 બાલ પણ કે મીત્ર અમારે હો મીત્ર અમારે લણતાં
 એક નિશાળ. મીલને સુદામાજી આચો
 સુરદાસ ચરણ બલીહારી હો ચરણ બલીહારી મેંતો
 જન્મ જન્મ તેરો દાસ. મીલને સુદામાજી આચો

૫૬.

હરીજન કું હરીનામ બડોધન હરીજન કું હરીનામ;
 બીન રાખવાલે ચોર નહીં ચોર સુવત હે સુખ ધામ. બડોધન
 દીન દીન હોતે સ્વાદી દોહડી, ગટત નહીં કછુ દામ બડોધન
 સુરદાસ પ્રભુ સેવા જાકી, પારસ શું કહા કામ. બડોધન

૫૬.

કમકું દેહ ધરી લજન વીના કાયકું દેહ ધરી.

ગર્ભવાસમાં ભક્તિ કબુલો, બહાર કહાડે શ્રીહરી. ભજન
કેવલ દેવકર બહાર નીકળ્યો, પીછે બુદ્ધી ફરી. ભજન
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, જનુની તે ભારે ભરી. ભજન

પદ.

કે તે ગયે જખમાર, ભજન વીના કે તે ગયે જખમાર.
અભાતે ઊઠી નાવત ધોવત, પાલત હે આચાર ભજન.
દયા ધર્મકો નામ ન જાણ્યા, એસો પ્રેત ચંદાળ ભજન.
આપ હુમે ચોરન હું હુખાવે ચલ લોભકી લાર ભજન.
માલા છાપા તીલક બનાયા, ઠગ ખાચે સંસાર ભજન.
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, પડે નર્ક કે દ્વાર ભજન.

પદ.

કચુંરે નીંદ ભર સોયા, મુસાફર કચુંરે નીંદભર સેવા.
મનસા દેહી દેવતાકું દુલભ જન્મ આકારત ખોયા. મુસાફર
ધનદારા જોખન સુત તેરો, વામે મન તેરા મોહ્યા. મુસાફર
સુરદાસ પ્રભુ સલોહી પંથકું, પીછે નેનું ભરોયા. મુસાફર

પદ.

કૃષ્ણનામ ચીત ધરતો, શ્રીકૃષ્ણ નામ ચીત ધરતો.
જમ કે ત્રાસ સખે મીટ જતો, ભક્ત નામ તેરો પડતો. જોતું
અગલો જનમ જેસે, પીછલે જનમ તેરો અબકો જન્મહી સુધરતો.
સુરદાસ વૈકુઠમાં જોની, ફેર નરોઇ પકડતી. જોતું

૫૬.

દ્રઢહીન ચરણ નકરો, ભરૂંસો દ્રઢહીન ચરણ નકરો.
 શ્રી વલ્લભ નખ ચંદ્ર છટાવીન, સખ જુગમેં અંધેરો. ભરૂંસો
 સાધન ચોર નહીં આ કલીમાં, હરીનામ સેં હોત નીવેડો;
 સુરદાસ કહે હો દીન આંધળો વીના મુલકો ચેસો. ભરૂંસો

૫૬.

કોઈ મેરે કામન આયો, હરી વીના કોઈ મેરે કામ ન આયો;
 આ જુઠી માયા કે લીને, રતનસો જન્મ ગુમાવ્યો. શ્રીહરી
 કંચન કલરા ચીતર વીચીતર રચી રચી લોવન બનાવ્યો;
 નામે તતક્ષણ ગ્રહી કાઢ્યો, રચી રચી લોવન બનાવ્યો શ્રીહરી
 ઘર તરીયા કહે મેં સંગ ચલુંગો ધુત ધુત ધન ખાવ્યો;
 અંત સમે છુપી ભીતર, ડગ એકન પોચાવ્યો શ્રીહરી
 સો સુકૃતકર એક એક સુત જાવ્યો જોતહી લાડ લડાવ્યો;
 કાઢલીયો કટીકો ધાધ અંગનસું બદન જલાવ્યો. શ્રીહરી
 અધમ આધારણ, ગુણકા તારણ, સોઈ પ્રભુ કયું તે વીસાર્યો;
 નાલીયો નામ રહી મન ધોકા, સુરદાસ પસતાવ્યો શ્રીહરી

૫૬.

કેવું તે વહારો વહાણું, ઘેલા પ્રાણી કેવું તે વહારો વહાણું;
 લડીને લાવું પુત્ર પરણાવું, કાલની વાત ન જાણી. ઘેલા.

બળીરાજા કહે સઘં ઇંદ્રાસન, જગન કીધા નવાણું ઘેલાં
જગદાતા જુગદીશ ન ઓળખ્યા, ક્ષણું એકન રહેવાણું ઘેલા.
કાયા જુઠીને માયારે જુઠી, જુઠું તે ઘરે કરું નાણું ઘેલા.
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજીયો, ઓચીંતું આવશે આણું ઘેલા.

૫૬.

કાલનો શોરે ઊધારો, પ્રાણી કાલનો શોરે ઊધારો;
આપી ઊધારે ને વળતી વીચારે, ઓવા વહેતા મનનં વારો ઘેલા.
સો કઈયા તેતો સુભટ કહેવાયા, તેનો સાથે સુધારો ઘેલા.
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજીયો, નહીં આવે આવો વારો ઘેલા.

૫૭.

એસે સંતનકી શેવા, કરમન એસે સંતનકી શેવા.
સીલ સંતોષ સદા ઉર જીનકે, નામ રામકો લેવા. કર.
આન ભરોસો હરદે નહીં જીનકે, ભજન નીરંજન દેવા. કર.
જીવન મુક્ત કર જગમાંડી, જયું નારદ સુની દેવા. કર.
જીનકે ચરણ કમલકું ઇચ્છત, પ્રાગ જીમના રેવા. કર.
સુરદાસ કર ઊનકી સંકત, મોલે નીરંજન દેવા. કર.

૫૮.

નાથ કેસે ગજકો ખંધ છોડ્યો, એહી અચરત મોહે આયો;
ગજ ઓર શ્રાહ લડત જળ લીતર, લડત લડત ગજ હાર્યો.
જયપુર સુંદરહી જલ ઉપર, તખ હરીનામ પોકાર્યો નાથ.

સવરીકે બોર સુદામાકે તાંદુલ, રૂચો રૂચો ભોગ લગાયો;
 દુરભેદનકો મેયો ત્યાગી ગયો, ભાજી વીંદુર ઘેર પાયો નાથ.
 પેઠ પાતાળ કાળી નાગ નાથ્યો ફેણ પર નરત કરાયો;
 ભારો ગોવરધન કર પર ધાર્યો, નંદ ઘેર લાલ કહેવાયો નાથ.
 આગાસુર માર્યો બાગાસુર માર્યો, દાવાનળ પાન કરાયો;
 સ્થંભ ફેડી હીરણ્યકંસ માર્યો, નરસીંગ નામ ધરાયો નાથ.
 અન્નમેલ ગજ ગુણકા તારી ધૃપદીકો ચીર પનાયો;
 પયપાન કરતા પુતના મારી, કુબ્જકો રૂપ બનાયો નાથ.
 ખોલ કોટડી ખ્યાલ ધાયો, ગરૂડકું નાજ સતાયો;
 છુટે નહી રાધાજીકો કંગન, ઓ બલ કીહારે છુપાયો નાથ.
 ભોગી જાકો ધ્યાન ધરત હો ધ્યાન ધરત નહીં આયો;
 સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલક જસોદાકી ઘેન ચરાયો નાથ

૫૬

કોણ ગતી પ્રજનાથ અબ મેરી કોન ગતી પ્રજનાથ
 ભજન બિમુખ અરૂ સ્મરણ નહીં ફીરત વીશયા સાથ. અબ
 હું પતિત અપરાધી પુરણ આચરૂ કર્મ બીકાર અબ
 કામ કેધ અરૂ લોભ ચીત વશ નાથ તુમહી બીસાર અબ
 અબચરણ સરણ લપટાણો, લાખીલો મહારાજ અબ
 સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન, શરણકો બીરદાસ ભારે અબ

પદ

રાખો તેસે રહુ જેસે હરી રાખો તેસે રહુ
 કોઈ દીન ભોજન ઘોરે કૃપા કહી કોઈ દીન ભાર સહુ જશે
 કોઈ દીન ચડત તોરંગ રાજભારી કોઈદીન ભાર બહુ જશે
 કમલ નયન ધનશામ મનોહર અનુચર ભયો મે રહુ જશે
 સુરદાસ પ્રભુ ભકત કૃપાનીધી તમારે ચરણ સહુ જેશે

પદ.

સુંદર ભેખ બન્યો ગોવાળા, સુંદર ગાળું સખાસંગ
 શુંદર ભેખ બન્યો નંદલાલ ટેક

સુંદર પંથ શુંદર હરી અવની સુંદર મોરલી શબ્દ રસાળ સુંદર
 સુંદર લોક સકળ પ્રીત સુંદર સુંદર વદી જસોદા કે બાલા સુંદર
 સુંદર ભોજન બચનગતી સુંદર સુંદર હળધર કૃષ્ણ કપાળા સુંદર
 સુંદર ગોપી ચીતવન સુંદર ગુણ માધવ કે રહી ખીચારા સુંદર
 સુરદાસ પ્રભુ સખખીધ સુંદર સુંદર શામ શુંભગ અવતાર સુંદર

ઘેર ઘેર નહી આવે અવસર ઘેર ઘેર નહી આવે
 જો જાણેતો કરલે લલાઈ જનમો જનમ સુખપાવે અ.
 ધન જોખન અંજલીકો પાણી વણસતા ઘેર નહી લાગે અ-
 તન છુટે ધન કોન કામકો કાયડુ કરપીણ કહાવે અ-
 બાકો મન શ્રી કૃષ્ણ લાગ્યો વાકું જુઠન ભાવે અ.
 સુરદાસકી એહ વિનંતી હરખી નીરખી ગુણ ગાવો અ.

૫૬.

કોપત રાખે મેરી શામ વિના કોપત રાખે મેરી.
 અંધકો અંધ દુષ્ટ દુર્યોધન આણી સભા મગ્યે ઘેરી સાં.
 મહામતી હોણુ ભયે એ રાજા પકર લાઈ જુએરી સાં.
 ભિસ્મ -દોણુ કરણુ દુરજોધન ક્રીતહુ ન પાછી ટેરી સાં.
 જો વિશ્વાસ આસ મેરે મનમે કહુ કરણુ મે તેરી સાં.
 આઈ શાહે કર્યો કરણુ ખુડત રાખો આ જોરી સાં.
 તજ ખગરાજ આતુર ઉઠ ધાયે જેસે ગજકી જોરી સાં.

૫૬-

રામ ભરસા તેરા અખ મોએ રામ ભરસા તેરા
 સુણી કહી સાખી સરણુ તદિ આયો કયુ તજએ મનમેરા
 વાધ અજમેલ ગુણુકા ઉધારી શરણુ આએ ખહુ તેરા અખ
 શું આસુ તપસુ નીમ લેતહે ઉનકુ કયા કયા વેરા અખ.
 શાહ શહે ગજ હુખન લાગ્યો ગહો નામકા જોરા અખ.
 સુણુત પોકાર ખાર નહી લાગી અંદ્ર સું કીયાની વેરી અખ.
 જન પ્રહલાદ ખાંધી હીરણુકંશ કાઢી ખડ ગઓ તેરા અખ.
 એસી સાખી કહાં લગ કહીએ ખીરદ ખડા હુરી તેરા અખ.
 મનસા ખાચા ઓધ કરમના દાસ ચરણુકા તેરા અખ.

૫૬.

સાચો કલજુગ આયો અખતો સાચો કલજુગ અ.યો
 પુત્ર પોતાકો કહ્યો ન માન્યો કરે અપન મન લાયો અખતો

મી પતીવૃતા ધર્મ ના પાલ્યો નીરખત પુરૂષ પરાયો અખતો.
 સન્યાસી ધન સાંચવા લાગ્યા હરી સમરણુ વીસરાયો અખતો.
 ખોજ ખીદ્રાખન મથુરાં નગરી કાલંદ્રી નીર સુકાયો અખતો.
 સુરદાસ પ્રજુ તમારા ભજન વીના મોહિયુ માપ જીતાયો અખતો.

૫૬

કશનકેતાં શું બેસે નાણું, સુરખ તને કશન કહેતાં શું બેસે નાણું
 મીથ્યા લવરી મન ગમતી કરે છે, તેમાં નહી ઠામ ઠેકાણું સુરખ
 ખાતો ન હોય તો માંદોરે કહોએ, જોઇએ બશેરતું બાણું સુરખ
 દામ ન બેસેને હાડન ભાગે, ગાતાં ગોવીંદનું ગાણું સુરખ
 કહે સુરદાસ તમે હરીને બજાવ્યો, આવીંતું આવશે આણું સુરખ

ગોઊ.

આવત કુવર કનૈયા, વનથકી આવત કુવર કનૈયા.
 મોર મુગટ મકરાકુ કુંડળ, મધુરીથી બેન બજાઈયા. વન.
 સખી મંડળી મધ્યે ખીરાજો, હર હજાર દો ભઈયા. વન.
 સુરદાસ પ્રજુ ગો ગોવાળસંગ, નાચત થેઇ થેઇ થેઇયા વન.

૫૬ ખીરાના.

તરણા ચોથે કુંગરરે, કુંગર કોઇ દેખે નહીં.
 અજા યુથ માંહેરો, સમરથ ગાજે સહી.
 સિંહ અજાયાં કરે ગરજના, કરતુરી મૃગ રાજન.

તલને ઓથે જેમ તેલ રહ્યું છે, કાષ્ટમાં હુતાશન.
 દધિ ઓથે ધૃતજરે, વસ્તુ એમ છુપી રહી તરણા
 કોને કહુંને કોણ સાંભળશે, અગમ ખેલ અપાર
 અગમે કરી ગમ નહીં રે, વાણિન પહોંચે વિસ્તાર.
 એક દેશ એવોરે, બુદ્ધિ થાકી રહે તહી. તરણા
 મન પવનની ગતિન પહોંચો, અવિનાશીરે અખંડ.
 રહ્યો સચરાચર ભયોં પ્રહ્મ પુરણ જેણે રચ્યા પ્રહ્માંડ
 ઠામ નહીં ઠાલોરો એક અણુ માત્ર કહી. તરણા
 સદગુરુએ કૃપાકરી ત્યારે, આપે થયારે પ્રકાશ.
 શાંશાં દોડી સાધન સાધે, પોતે પોતાની પાસ.
 દાસ ધીરો કહે છે રે, જ્યાં જોઈ ત્યાં તુહીં તુહી. તરણા

પદ ધીરાના.

મન તુંહી તુંહી બોલેરે, આ સુપના જેવું તન તારું
 અચાનક ઊડી જશેરે, જેમ દેવતામાં દારૂ
 આજળ જમ પળમાં વળિ જસે, જેમ કાગળને પાણી
 કાયાવાહી તારી એમ કરમાશે, થઈ જશે ધુળધાણી
 પાછળથી પસ્તાશેરે, મિથ્યા કરી માડું માડું મન.
 કાચબો કુપો કાયા તમારી, વણસતા નહિ વાર.
 જીવજીવાને સગાઈ કેટલી, મુકી ચાલે વનમોજાર.
 ફેરવે કુલ્યાં ફરવું રે, ઓચિતું થાશે અંધારું. મન

જોયું તેતો સર્વે જીવાનું, ઊગરવાનો ઊધારો

દેવગાંધર્વ રાક્ષસને માણસ, સહિને મરણનો મારો
આશાનો મેહલ ઊંચારે, નીચું આ કચું કારભારું મન.

ચંચળ ચિત્તમાં ચેતીને ચાલો, ઝાલો હરીનું નામ
પરમારથ સજે હાથે તે સાથે, કરો રહેવાનો વિશ્રામ
ધીરા ધરાધરથીરે, નથી કાઇ રહેનારું મન.

૫૬ ધીરાના

અંતે અંતને તેડાવેરે, હરિનું લજ્જન કરવા.

કરમાં માળા ઝાલીરે, મુરખ જ્યારે સુતો મરવા.

નાનપણે ઘટ ધંધામાં ધાયો, વૃદ્ધ પણે હરિ ગુણુગાય.
ધર લાગ્યુ ત્યારે કુવો ખોદાયો, એ અગ્ની કેમ ચોલવાય.
જીતી બાજી હાર્યોરે, પથ્થરને નાવે ખેડો તરવા. અંતે.

અંતસમે છાપા તિલક બનાવે, ભુલી ગયો જ્યારે ભાન.

એરણી ચોરી સોયનુ દાન, એમ કેમ આવે વૈમાન.

શુર જ્ઞાન નાળ્યુરે, બુદ્ધિ તારી ગઈ ચરવા. અંતે.

જીવતી નારીને જેવી પુત્રની આશા એનો એળે જન્મ વહીબાય
હરિને ખેડો ઠગવારે, એંસી વર્ષે વર વરવા. અંતે.

વીશ વર્ષે વિશ્વંભર મળે, ભક્તિ કરે ભય ભય.

હસ ધીરો કહેછે રે, મટ્યા ચોરાશી કરવા. અંતે.

પદ ધોરાના.

ખખરદાર મન સુખાણ, ખાંડની ધારે ચડવું છે.
 હિમત હથિયાર ણાંધીરે, સત્ય લઢાઈ લઢવું છે.
 એક ઉમરાવને ખાર પટાવત, એક એક નીચે ત્રીશ ત્રીશ
 એક ધણીને એકએક ધણીઆણી એમ વિગતે સાતસેવાર
 સો સરદારે ઘઢ ઘેર્યોરે, તેને જીતી પાર પડવું છે ખખરદાર
 પાંચ ખ્યાલ તારી પુઠે ફરે છે ને વળી કામને ક્રોધ
 લોભ મોહને માયા મમતા એવા જીલમી જોરાવર જોધ.
 અતિ બલિષ્ઠ સ્વારીરે, એ સાથે આખડવું છે ખખરદાર,
 પ્રેમ પલાણુ ધરી અજ્ઞાન ઘોડે ચઢી સદગુરુ શબ્દ લગાળ
 શીલ સંતોષને ક્ષમા ખઠગ ધરી લજન ભડકે રામ
 ધર્મ ઢાલ જાલીરે નિર્લે નિશાન ચઢવું છે ખખરદાર
 સુરતનુરતને ઇંડા પીંગળા સુખમણા ગંગા સ્નાન કીજે
 મન પવનથી ઝગન મંડળ ચઢી ધીરા સુધારસ પીજે
 રાજ ધણુ રીઝેરે લજન વડે ભડવું છે ખખરદાર.

પદ હરિ લજન વીના એ રાગ.

ગુરુ સંજવિના મોહ માયાને, મનનો પાર ન આવે
 શી શ્રોધ કરું અબાણુ નરને અંધારે કેમ ફાવે
 મન મોહ માયા એક થઈ ચાલે, મહીપતિ થઈને મંદીર મહાજે
 એને સદગુરુ વશ કરીને ભાલે ગુરુ સંજવિના

ધન તન સામું જોઈ મન લાવે, એને ઘણી ઊંઘ ભોજન ભાવે
 કહો પુરણપદ એ કેમ પાવે ગુરુ સંઘવીના
 મન ગુરુને ધંધે નવ ધાવે, તે ઘણો ફેર ફરે દરવાવે
 મન ગમતું પોતાનું ગાવે ગુરુ સંગવીના
 મન ગુરુ સંગે ઘરમાં આવે, પછી ખરું ધન પોતે ખાવે
 મન અલખ બુલાખી ગુરુ તાવે ગુરુ સંગવીના

ચાખખો.

દુનિઆ દીવાની કહેવાશેરે, ભુંડી લિતોમાં ભટકાશે
 પાપ જ્યારે એનું પ્રગટ થશે ત્યારે, ભુવા જતી બેર જાશે
 ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુઃખશે, ને લેનારો લાઇ ખાશેરે. દુનિઆ
 સ્વરગમાં નથી સુપડુંને, નથી ખાંડણિયોને ઘંટી.
 દુધ ચોખના જમનારા તમે, કેમ કરી જમશો ખંટીરે. દુનિઆ
 ઢુંગ કરીને ધુતવાને આવે ત્યારે, હાથ ખતાવા સૌ જાશે.
 ક્યારે આના કર્મનું પાતું ફરશે, અને ક્યારે પુત્રજ થાશે. દુનિઆ
 કીમીયાગર કોઈ આવી મળે ત્યારે, ધનને વાસ્તે ધાશે.
 ભોભે ભગત કહે ભ્રમણામાં ભમતાં ગાંઠની મુડી ગમાશેરે. દુનિઆ

પ્રીતમનો કહો.

કરીએ શ્રી કૃષ્ણ ઉપાસના, ધરીએ રૂઢીયામાં ધ્યાન (૨)
 કરી નહી આવે ગર્ભવાસના ઠરીએ ઠીક નાદાન (૨) કરીએ ૧

ખોટો ખેત્ર સંસારનો આતશ બાળનો રંગ (૨)
 કરતા વરસ વીત્યા ઘણાં ક્ષણમાં થાશે તે ભંગ (૨) કરીએ ૨
 ગુરૂ ગમ ગાઇએ ગોવીંદના જીવનું જોખમ જાય (૨)
 દયા દાનને દીનતા એ તરવાનો ઉપાય (૨) કરીએ ૩
 ઘટઘટ પ્રત્યે રચના ઘણી ભરીયા રત્ન ભંડાર (૨)
 હીરા માણેકની હાટડી સદગુરૂ ખોલનહાર (૨) કરીએ ૪
 નીરમળ નામ નારાયણનું જીમતે જપશે જે કાંઈ (૨)
 અવિચળ પદવી તે પામશે આવા ગમન ન હોય (૨) કરીએ ૫
 ચીંતવન કરીએ ચીત સ્વરૂપનું ઇશ્વર બોલે છે આપ (૨)
 જેને સમરે સુખ ઉપજે ટળશે ત્રીવીધી તાપ (૨) કરીએ ૬
 છે છતી વસ્તુ દેખે નહી જીવનું જેને અજ્ઞાન (૨)
 માહમાહ પડદા મધ્યે પડ્યો ભુલવણીનું એ ભાન (૨) કરીએ ૭
 જન્મ મરણ તણી આપદા નથી કાંઈ સંકટ સહેલ (૨)
 ધંધો કરતારે ઢળી પડ્યો જેમ કાંઈ ઘાણીનો બેલ (૨) કરીએ ૮
 જાહે લાભે લોભાઈ રહો છે માયાની મધલાળ (૨)
 જેમ જેમ તૃણા વધી ઘણી કુટાણો કાંઈકજ કાળ (૨) કરીએ ૯
 નૌતમ દેહ દુર્લભ દેવને પ્રાણી પામ્યો છુ તેહ (૨)
 હીરો નીહાળે નાંખ્યો તેમાં ન રહ્યો સંદેહ (૨) કરીએ ૧૦
 ટેક ધરીએ નીજ નામની શેવા સ્મરણ ધ્યાન (૨)
 હેતે હરીરસ પીજીએ સુકીમાન ગુમાન (૨) કરીએ ૧૧
 ઠીક ઠરીને બેસીએ રાખીનેરે વિશ્વાસ (૨)

જઠરામાં જેણે જાળવ્યો પરહર પારકી આશ (૨) કરીએ ૧૨
 હગમગ ઠાલી શાને કરે તારૂં ધાર્યું નહીં થાય (૨)
 ગમતુ થાશે ગોવીંદનું કોઈનું જાણ્યું નહીં જાય (૨) કરીએ ૧૩
 ઢાંક્યો પાવક છુમરે ઢાંક્યો વાદળ સૂર્ય (૨)
 માયાએ ઢાંક્યો આત્મા સમજણ રહોગઈ દુર (૨) કરીએ ૧૪
 રણ સંબંધે આવી મજ્યા સુતવીત દારાને દેહ (૨)
 દેવા દેવા જ્યારે મટે મારગે ચાલશે તેહ (૨) કરીએ ૧૫
 તોલ્યું તત્વ ત્રીલોકમાં નહીં હરીનામ સમાન (૨)
 ખીબું સર્વેછે વાદળું અંતે નહીં આવે કામ (૨) કરીએ ૧૬
 સ્થીરતા કરીને નહીં ભજે રૂદે કમળમાં રૂપ (૨)
 બહીઆ જેતર સર્વે ભાળજે હરીનું અકળ સ્વરૂપ (૨) કરીએ ૧૭
 દેહ તણું ફળ એહછે ભાવે ભજીએ ભગવાન (૨)
 ખીજા સાધન સારના નહીં હરી નામ સમાન (૨) કરીએ ૧૮
 ધ્યાન ધરીએ પરીપ્રજ્ઞનું જેમ કાંઈ લોભીનું ધન (૨)
 કામીને વાલી કામના એવું કરીએ ચીતવન (૨) કરીએ ૧૯
 નીચે જાણો રહેવું નથી જુઠો જગત વિશ્વાસ (૨)
 એથી રહેજે તું અળગો આઠે પહોર ઉદાશ (૨) કરીએ ૨૦
 પ્રેમ નીરમળ કીજીએ સદગુરૂ સંતોની સાથ (૨)
 રખે ઢોળી તું નાંખતો અમરત આવ્યુંછે હાથ (૨) કરીએ ૨૧
 ફાગટ ફંદ સંસારનો સ્વાસ્થનો છે રે સ્નેહ (૨)
 અંતે કોઈ કોઈનું નથી તું તો તેહનો તેહ (૨) કરીએ ૨૨

બાવન ઉપની સદવેદના તેનું તત્વ વિચાર (૨)
 તતપદ ત્વંપદ ત્યાગીને અશીષદમાં ધરે ધ્યાન(૨) કરીએ ૨૩
 બારે લેદ ગુરૂ દેવનો કોઈ નહી પામેરે પાર(૨)
 શીવ વીરચીને શારદા નીશદીન ધ્યાનમાં ધાર (૨) કરીએ ૨૪
 માથા મુળવની વરખડી મોહી ત્રાલોવન માય(૨)
 નીતનીત નૌતમ કુલે ફળે તાતી શીતળ છાય(૨) કરીએ ૨૫
 જીવ અનેક ઉપજવતી શીવે સુરીનર વૃંદ (૨)
 આણુંની આગળ અંજાઇશ સૌને સરખો આનંદ(૨) કરીએ ૨૬
 રહીએ ઇશ્વરને આશરે ધારણુ ધારીને ધીર (૨)
 સુખ દુઃખ એણીપેરે આવશે કાંઈ
 નાળીએરના નીર (૨) કરીએ ૨૭
 લીલા કોઈએ લેતુ નથી તેની ભુલવણી સોય(૨)
 નટ જેમ નજર બાંધી કરે કળી શકે ન કોય (૨) કરીએ ૨૮
 વિશ્વ રહું સહુ મોહીને જીઠી બાજીને જોઈ(૨)
 તેતો કરતાં કોરે રહો સમજે તે જન કોઈ (૨) કરીએ ૨૯
 શશા શોધ સ્વરૂપને તેને સમજે સુખ થાય(૨)
 નીંદ્રા માંહી દુઃખ ભોગવે તેતો જાગેથી જાય(૨) કરીએ ૩૦
 જોળે સરવે જોટું પડે નજરે નામને રૂપ (૨)
 બાંધી રૂપી ઉભુ કડું જમ કાંઈ કાષ્ટ સ્વરૂપ(૨) કરીએ ૩૧
 સંસય તને શાનો રહે જેને બ્રહ્મ વિચાર (૨)
 અગ્નિને ઉઘઈ અડે નહીં રવિને નહી અંધકાર (૨) કરીએ ૩૨

હુરીનો મહીમા અપારછે નીગમ નિરંતર નામ(૨)
 અજ ઉમીયાપતી અહોપતી નીશદીન ધ્યાનમા ધામ(૨) કરીએ ૩૩
 પ્રેમ પયોધર ઝીલીએ સતગુરુ સંતને સંગ(૨)
 પ્રીતમ તનમન અરપીએ પ્રગટે પુકણુ રંગ (૨) કરીએ ૩૪

હોરી

દેખો ભારત જામ જાલ ફીસોરી અન્તરૌ
 છોડી સનાતન ધર્મ વેદકો ઇત ઉત જમત ફિરોરી.
 નયે નયે પંથ નયે નયે ખાના નિત્ય હું ગ્રહણ કીયોરી
 અધમ અસ અંધ લયોરી દેખો
 કોઇ દંડી સન્યાસી ઉદાશી વસ્ત્રકો નામ ધરોરિ
 ધર્મો ધર્મેકા સોચ નહીં હો અકરમ કર્મ કરોરી.
 લાખ પાખંડ રચોરી. દેખો
 રચિ રચિ ગ્રંથ મહાતમ કે બહુ, તીરથ નીયત કીયોરી
 છલસે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરકે ગઠરા બાંધ લીયોરી
 વેસ્યા ઘર જાય ધરોરી દેખો
 લાખ હજાર જમા કરકરકે વિષયમેં દેહી કરજોરી
 ગૌરક્ષા અસ શબ્દ સુનીજખ ઉલટી સ્વાશ અહોરી
 માનો ખરછી સો લગોરી દેખો
 અહું દિશ દેખી અવિધાકીગત બિન્તિ કિશોર કરોરી
 દીન દયાળ દયા અખ કીજે દુઃખ નહીં જાત સહોરી
 ભારત અખ જાત હુખોરી દેખો

હોશી.

યહુમન તજત નહી જડતાઈ

ખાલાપન સખ ખેલ ગમાયો તનકી શુદ્ધ વિસરાઈ

માત પિતા આચાર્ય આદીકી ખાતન એક સુહાઈ

જસી હીયે મુરખતાઈ

યહુમન

યુવા ભયે જોખન મદમાતે સુજે ન અપની પરાઈ

વિષયા સકત રહે નિસવાસર ખલ ખુદિ દિયો નસાઈ

તનકે યાદો લાજ ન આઈ

યહુમન

વૃદ્ધ ભયો થાકી ઇંદ્રીસખ, લખ્ખુ નતજત ખુટાઈ

ખાલાહોં અખ ઉપદેશત નિસદીન, અપની સખ કુટિલાઈ

કરત અખ ચારી કમાઈ.

યહુમન

નામ નિશાન એકના કીન્હો, ઉરધરો અતિ કૃપનાઈ

કિશોર કુટુંબ પરિવાર પ્રીતીમે, જીવન દીયો ખિતાઈ

મનુષ્યકો નામ ધરાઈ

યહુમન

થાળ.

તમે જમવા વેલા આવોરે. પ્રીતે પરોણા.

સાથે ખરાખરીના લાવોરે, છેલ્લ છબીલા

વાલાજી માડ મનડું મળવાને હરખયું

મળો તો નયણે નીરખુંરે.

નંદ સહુણા

વાલાજી મારા મેહર કરીને જમવા આવો
આવો તો પહોંચે લાવોરે

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા જળરે જમનાજીના લાવું
હું પ્રીતે કરી નવરાવુંરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા બાજેઠે બેસો વનમાળી.
લાવું થાળ કનક જળ ઝારીરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા કંસાર પીરસું હું પ્રીતે
રેંડુ ધૃત સાકર શુભ રીતેરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા મગદળ મેસુબ છે તાળાં
માહીં બરફી ઘેબર ખાળાંરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા બાસુદી શીખંડ કચેરી
સાથે દુધપાક પુરણુ પોળીરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા સાટા જલેખીને લાડું
તમે જમો તો જમાડુંરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મેંતો શીરો શેકો છે છનોમાનો
માંહી ખીચડ લોકર માનોરે

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા શેવો સાથે છે ખારીપુરા
નથી રસોઈ કોઈ અધુરીરે.

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા શાક અવારને ચોળા
માંહી સુરણુ બદાકા બોળારે

નંદ સહુણાં

વાલાજી મારા તુવેર વાલોળને વંતાક
 માંહી પ્રેમી ક્રોળાં પાકારે નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા આરીયા તુરીયાને ટંડોળા
 માંહી સવરીખાઈના બોરાંરે નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા ટાંકો તાંજલીયોને લુણી
 માંહી પાપડીઓ કરી કુંણીરે નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા રસોઈ કીધીછે તાજ તાજ
 સાથે વીંદુર ભગતની ભાજરે. નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા કારેલા કંટોડા સાડોડી
 કર્યા વાલ વટાણાં ફેડીરે. નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા દાળ તુળ મગકેરી
 કરી કઠી નાંખી દહીં ધરીરે. નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા અથાણાં આદુ લીંબુ ચોરી
 માંહી શુદ્ધ ગરમર ફેરીરે નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા બાટી બાજરાનું બુર
 માંહી ભાત પાપડ દુધ ધરૂંરે નંદ સલુણાં
 વાલાજી મારા ભવાની અરજ કરેછે
 તે સેજે સીંધુ તરેછેરે નંદ સલુણાં

રાગ ખ્યાલ દાળ)

જમી રહ્યા સ્વામી મધુસુદન દયાળ વદનકમળ હસ્ત ધોયાવાર મવાર
 કોગળા કરીનેરે પીધુજલ પ્રીતથીરે લોલ જમી

રૈશમી રૂમાલે લુધુ વદન રસાળ ગાજઠે ખીરાજ્યા ગુરૂ દીનદયાળ
 પાન સોપારીરે જમા હરિ હેતથીરે લોલ જમી
 હસ્ત વદને હરિચીત્ત ઉદ્ધાર બેઠાછે સ્વામીજી રાખી તકીયો અધાર
 વેદ વાક્યથી શાંતીરે કરી દીધી સર્વનેરે લોલ જમી
 પ્રિતે કીધુ સ્વામિજીનું પુજનસાર ચંદન અરચો ધર્યા પુષ્પના હાર
 ચરણામૃત લીધુંરે સભાજને સ્નેહથીરે લોલ જમી
 આરતી ઉતાડ અતી આનંદથી આજ કીરતન ગાએ મળી સંતસમાજ
 અપાર આનંદરે આપે સ્વામી સર્વનેરે લોલ જમી
 મધુસુદન છેવાડા પ્રદ્મસ્વરૂપ અખીલપ્રહ્લાડના સ્વામી મારા ભુપ
 ચીતડુ ચાહેછેરે નીરખવા નાથનેરે લોલ જમી
 જ્યોતીરપતીછે ગુરૂ શીવસ્વરૂપ આદ અવીનાશી, ખ્યારી મુરતી અનુપ
 દાસ ભવાનીરે અતી સુખ પામીયોરે લોલ જમી

ધશ્વરની ઓળખાણ વિષે.

(ખીગરી કોન સુધારે નાથ વીના એ રાગનું)

અનંત ને અપારજ છે કડણાનો કરનારરે,
 ધ્યાન ધરો નરનાર, જેથી ઉતરશે ભવ પારરે. ટેક.
 શુદ્ધ બુદ્ધિ વ્યાપક પ્રભુ વિશ્વે, એક અજન્મા સારરે;
 અધિષ્ઠાન સરવેનું એ છે, દે સૌને આધાર રે. ૧ અનંત.
 થંભ વગર આકાશ થોભાવ્યું, પ્રહ્મપ્રણાદિ પ્રહ્મનારરે;
 ફણીગોચર થાવા માટે, તેજ તણો ભંડારરે. ૨ અનંત.

સ્થુલ સૂક્ષ્મ જેની શક્તિથી, કરી રહ્યાં વેપારરે,
 વિરાટ રૂપે વિશ્વ વસાવ્યું, દેવાને દીધારે. ૩ અનંત.
 અદ્ભૂત માયા સકલ અનુપમ, તેનો વશ કરનારે;
 નર્મદ સેવો નામ નિરંતર, કરવા બેઠો પારે. ૪ અનંત.

સત્ય ધર્મ.

॥ પદ રાગ ધિરાનો ॥

સત્ય ધર્મ એ છે રે જેણે પ્રભુને પામો ॥

હુઃખ સૌ નીવારીરે સુખમાં વિશ્રામો ॥ ટેક ॥

યમ નિયમાદિક સાધન સાધી, નુરત સુરત કરી એક ॥

નિત્ય નિરંતર ધારી ધારણા, કરી નિત્યાનિત્ય વિવેક ॥

ટેક નેક ધારીરે સત્યમાં જઈ સામો, સત્ય ધર્મ ॥

અંતઃકરણ અતિ શુદ્ધ થાશે, વૃત્તિ પ્રહ્લાકાર,

સાર તે જાણેરે, ભક્તિ સુખમાં જામો, સત્યધર્મ ॥

ષટ ચક્રમાં સોંસરા થઈને, પ્રાણ પહોંચાડો પ્રભુપાસ ॥

અલોક સુખ અદ્ધરનું માણો કરી અવિધાનાશ ॥

વસો શીવ સાથેરે અડગ થઈ આરામો ॥ સત્ય ધર્મ ॥

જળહુળ જ્યોત ત્યાં અખંડ દીપે, કોટી સુરજ જેવો રચામ ॥

મનવાણીનો વેગ વિરામો, જ્યાં રાજે આતમરામ ॥

નર્મદ તેને મલતારે મટીભય જગભામો ॥૪॥ સત્યધર્મ. ॥

વિવેકથી કરણી કરવાનો ઉપદેશ.

પદ.

કરણી તું કરજેરે વિવેકે વિચારીને, શુભ સાચવજેરે શત્રુ છમારીને

^૧કામ ^૨ક્રોધ ^૩લોભ ^૪મોહ ^૫મત્સર અંધો અહંકાર,

તેનાં કામ છે અતિ અનાડી, જાણુ કરી લગાર વિચાર;
વાર નહી વાગેરે મારે ગોળી ધારીને, કરણી તું કરજેરે. ૧.

પાંચ ઇંદ્રી પચ રંગી ઘોડો, તેપર છે મન સ્વાર;
લગામ નિગ્રહે વશ રાખ્યા વિના, નહી ઉતરો ભવપાર,
શુદ્ધ રાખો સાચીરે નિયમ સંભારીને, કરણી કરજેરે. ૨.

પાંચ પચીશ વચે પુરી રમત છે, ખડક ભરેલો ખેલ;
ઝોળખ ન હોય તો અડચણ આવે, જેમાં ભુલ્યા મોટા મોટા છેલ;
તમે જમ જીતોરે મમતાને મારીને, કરણી તું કરજેરે. ૩.

શુભેચ્છા સદ્ગુણોદ્ધિ કારજ, પછી સુવિચારણા થાય;
તે પછિ તનમાનસા ઉપજે, તે સત્વાપત્તિએ સમાય,
નર્મદ વિદેહી રે લે છે પ્રભુ તારીને, કરણી તું કરજેરે. ૪

ખીગરી કાન સુધારેનાથ એ રાગ.

એક આતમ અલખ નિરંતર, ઝોળખને અધિકારીરે,
સચરાચર હીસે સર્વમાં, નિત્ય અલે નિર્વીકારીરે. એક.

જેમ પયમાં ઘૂત ભર્યું છે, સાકર શેરડી સારીરે,
 તલને ઓથે તેલ રહ્યું છે, પુષ્પે ગંધ સમારીરે. એક. ૧
 અણુ રણિમાં ઇંદન અગ્નિ, વનસ્પતિમાં વારીરે,
 રોમે રોમે રામ રહ્યો છે, ચૈતન સુખાકારીરે. એક. ૨
 ચલન વલન ચૈતનનું દર્શન, ચૌદ લોક જે બારીરે,
 પિંડ પ્રહ્લાંડે પ્રાણુ સ્વરૂપે, નર્મદ નિરખો ધારીરે. એક. ૩

પ્રભાત બુદ્ધિ છંદ

નીત્ય ભજતું હરી વિમળ ચિત્તે કરી

અખિલ જગનો પીતા એક એ છે.

ખાળ સંભળવા પ્રાણીને પાળવા રનેહ સરીતા સમો પરમ જે છે
 એક હામે ઠરી ભજન ભાવે કરી મેલી મમતા પરી ધ્યાન ધરતાં
 જ્ઞાનના માર્ગનું ગાન હરદમ કરી બાણી લે મૂર્ખે સંસાર તરતાં
 ભક્ત વત્સલ પ્રભુ શ્રેણી લઈ કર વિશે સુખદાતા સદા કાલ બચો
 સર્વથી શ્રેષ્ઠ તે ગર્વવિશુ શુભનિધિ માતને તાત તે એક સાચો
 ખાપ કે પુન્યને નાથ નયને કરી દૃષ્ટી નાખી જીવે દીર્ઘ નીરખી
 શુદ્ધ નીર્મળ મને ન્યાય દે સત્ય ને લોહ કાંચન ખરેખાત પરખી
 જ્યે જગન્નાથની અખિલ જગ તાતની જ્ઞાત ભાવે ભલી સ્તુતી આત
 પામ આવાર સંસારનો પાર તું નામ ભજતાં પ્રભુ સુખદાતા
 અકળ અવિનાશી જે સકળ સ્થાને વસ્યો નામ કૃણા નિધિ શ્રેષ્ઠ ધરતે
 'કૃણુ' કરજોડીને હૃદય રાખી ફરે નીત્ય રસના થકી રટણ કરતો.

आरति.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

जय गंगाधर हर हर, जय गिरिजाधीशा, शिव जय
गिरिजाधीशा

त्वं मां पालय नित्यं, कृपया जगदीशा. हरहरहर महादेव
कैलासे गिरिशिखरे , कल्पवृक्षविषिने, शिव०
गुंजति मधुरकरपुंजे. कुंजवने गहने; शिव०
कोकिल कूंजित खेलत. हंसावनललिता, शिव०
रचयति कला कलापी. नृत्यति मुदसहिता हरहर० २
तस्मिन्सुललितदेशे, शालामणिरचिता, शिव०
तन्मध्ये हरनिकटे, गौरी मुदसहिता; शिव०
क्रीडां रचयति भुषां रंजितमतिमीशं, शिव०
इन्द्रादिकसुरसेवित, प्रणमति ते शीर्षम्. हहहर० ॥३॥
विबुधवधुर्वहु नृत्यति, हृदये मुदसहिता; शिव०
किन्नरगानं कुरुते, सप्त स्वरसहिता, शिव०
धिननं धिननं कथयति, मृदंग वादयते, शिव०

कुनु कुनु ललितं वेणु, मधुरं नादयते हरहर० ॥४॥

रूणं रूणं चरणे वादति, नुपुरेषु ज्वलिता. शिव०

चक्रावर्ते भ्रमयति, कुरुते तां तां तां; शिव०

तां तां लुप् चुप लुप्चुप, तालं वादयते, शिव०

अंगुष्ठांगुलिनादं, लास्यगतं कुरुते. हरहर० ॥५॥

कर्पूरद्युतिगौरं, पंचाननसहितं, शिव०

त्रिनयनशशिधरमौलिं, विषधरकंठयुतं; शिव०

सुंदरजटाकलांप, पावकभरभालं, शिव०

इमरुत्रिशूलकपालं, खर्परधृतसारम्. हरहर० ॥६॥

शंखगिनादंकृत्वा, झल्लरीनादयते, शिव०

नितरांयजतेब्रह्मा, वेदचतुष्टयज्ञः. शिव०

अमृतचरणसरोजं, हृदिकमलेधृत्वा, शिव०

अवलोकयतिमहेशं, शंभुं बहुनत्वा. हरहर० ॥७॥

मुंडैरचयतिमाला, पद्मगमुपवीतं, शिव०

वामविभागैरिगिरिजा—रूपं स्वतिललितं; शिव०

सकलशरीरोविलसति, कृतभस्माभरणं, शिव०

इतिब्रह्मध्वजरूपं तापत्रयहरणम्. हर० ॥८॥

ध्यानं चारतिसमये हृदये यदि धृत्वा, शिव०
 शिरसा त्रिजटानाथं, ईशं बहुनत्वा; शिव०
 शंबरनाशं प्रतिदिन पठनं यः कुरुते, शिव०
 शिवसायुज्यं गच्छति, भक्त्या यः शृणुते. हर० ॥९॥

आरती.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

उजय त्र्यंबक राजन् हर उज्यं बक राजन् -
 गंगाधर गवरिपति शंकर शूलपाणि जयदेव० ॥१॥
 सद्योजातं प्रपद्या मिती स्मरणे श्रुति मंत्रं ॥
 शांतिं पंचावकत्रं तेजोमय दिव्यं ॥
 सहज सहजानंदं सकलं परिपूर्णं
 सर्वब्रह्मेतिते रूषिभिः प्रतिपाद्यं ॥ जयदेव० ॥२॥
 भवे भवे नातीर्भवति त्रिनेत्रं
 भवस्व तेजो बुद्धिर्महता जगादीशं ॥

अनाथनाथं वंदे आत्मा विभ्वेशं
 मृगधर परशुहस्तं शिव चंद्र मौलिं ॥ जयदेव० ॥१॥
 वामदेवं वंदे विजये कवलैयं ॥
 सद्योजातं सिद्धिर्जेष्ठ श्रेष्ठत्वं ॥
 विभूति मुंदिर अर्चित शंभो सर्वांग ॥
 नमामि रुद्रांकारं तारं जगदीशं ॥ जयदेव० ॥४॥
 अघोर घोरे घोरंहर रुद्रोभीमं ॥
 भूतं भूतानाथं भुजंगफणि भूषं ॥
 कपर्दिकामारी भवक्रत भयनाशं
 सर्व सावर्धियक्षं भक्तानु ग्रहदं जयदेव० ॥५॥
 तत्पुरुषाण विन्नय तन्मय आनंदं
 महादेवो बुद्धि व्यपक जगदीशं
 त्रिगुणं त्रिगुणातीतं तत्पर परमेशं
 शंभोनादं मोदं प्रणवत् उँकारं जयदेव० ॥६॥
 इशान सर्वे भूतो भयते विद्युत्वं
 ब्रह्मादि पद्मत्वं ब्रह्मा परमेशं ॥
 सत्यं सत्यानंदं चिन्मय शाकारं
 चिदानंदोहेतु शिव शिव उँकारं जयदेव० ॥७॥

विद्याऽन्यत्सर किन्नर गायंतं
 नंदिभृंगि चंडी गगपति नृत्यंतं
 तांडवनिपुणतशांवं अद्भूत आनंदं
 हरिहरब्रह्माध्यक्षं शंभो प्रभु राज्यं जयदेव० ॥८॥
 नंदि वहनागहना पार्वत्यार मणा
 मन्मथ दहना शंभोवात्तात्मज नयना
 सर्वोपाधि विवर्जित तापत्रय शमना
 कै गशा चलवाशा करत्रिभुल गमना जयदेव० ॥९॥
 अनंत शेषे हरिहरब्रह्मा मध्यस्थं
 नारद तुंगरगीतं पण्डुष हनमंतं
 अगणित महिमाध्यक्षं अभयं वरदानं
 गंगाधर दिक्षित् कृत मुक्ति सायुज्यं जयदेव० ॥१०॥
 संपूर्ण.

आरती.

जयदेव जयदेव अतिरुद्रार्थीशं (२)

मधुमुदन गुरुराजं वन्दे भक्तप्रतिम् जयदेव० ॥१॥

द्वादशमं मखराजं राजपुरे रम्ये (३)

खलजननाशनवतुरः कृतवान्मुरगम्ये जयदेव० ॥२॥

नारोडाख्ये ग्रामे सकलेश्वर सुखदो (३)

अधिकं दशमं यज्ञं ह्यकरोन्मुनिवरदो जयदेव० ॥३॥

कूपग्रामे तुर्याधिकदशमं यज्ञं (२)

चकार यः सर्वेशः स्तं नोमः मुज्ञम् जयदेव० ॥४॥

देहग्रामे गुरुहाट् रुद्रमखं विमलं (२)

पञ्चदशं मखराजं शंकरतोषकरम् जयदेव० ॥५॥

नन्दपुरे षोडशकं क्रतुवरममलंतं (२)

पालय भक्तजनं त्वं भक्तजनोल्लासिन् जयदेव० ॥६॥

विराटनगरे पुनरपि कृतवान् यज्ञवरं (२)

कुरुतात्कुशलं लोके प्रभा कृपाजलाधिः जयदेव० ॥७॥

अष्टादशमं यज्ञं श्रीशिवगुरुदेवः (२)

सौमन्याख्ये ग्रामे बुधजनसंसेव्यो जयदेव० ॥८॥

एकोनो विंशतिमो यज्ञो देवेन (२)

कैलासकृतकेतनगुरुवरदेवेन जयदेव० ॥९॥

विंशतिमं खलु देवो नरहरिभक्तपुरे (२)

कृतवान्विधिवयज्ञं नागरिकालसिते जयदेव० ॥१०॥

एकाधिकविंशतिमो यज्ञः स्तंभपुरे (२)

चकार विमैः सहितो भव्यजनैरुचिरे जयदेव० ॥११॥

द्वाविंशं किलयज्ञं बदरीपुर संस्थो (२)

अतिरुद्रद्वयकारी बुधजनसंसेव्यो जयदेव० ॥१२॥

लघुरुद्रान्शयसंख्यानेकाधिकविंशन् (२)

अतिरुद्रत्रयकारी जयतु महो देवो जयदेव० ॥१३॥

रमणनाथ रचितोऽयं नीरांजन दीपो (२)

प्रत्यहमचलमहेश्वर गुरुवरतोषकरो जयदेव० ॥१४॥

जीयाज्जीयात्युष्या भद्रपुरी सुखदा

यस्यां यज्ञयुतं तत् रचितं श्री प्रभुणा जयदेव० ॥१५॥

मंत्रपुष्पांजलि

हरिः उ यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि-
पाथमान्पासन् ॥ तेहनाकम्पहिमानः- ॥

स वन्तयत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥

॥१॥

रैराजाधिराजाय नमः साहिने ॥ नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे
लोके कामान्कामकायमहं ॥ कामेश्वरो-

वैश्रवणो ददातु ॥ कुबेराय वैश्रवणाय-

रहाराजाय नमः ॥

॥२॥

स्वस्ति साम्राज्यं भोज्यं स्वराज्यं

वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं महागज्यमाधिपत्य-

मदंसमन्त पर्यायी स्वात्सार्व भौमः

राज्यायुष आन्तादापरार्धात् ॥

॥३॥

पृथिव्यै समुद्र पर्यन्ताया एकराडिति ॥

तदप्येष श्लोको ऽभिगीतो मरुतः

પરવેષ્ટારો મરુતસ્મા વસન્ગૃહે ॥

અવિક્ષ તસ્યકામ પ્રેર્વિશ્વે દેવાઃ સમાસદશતિ ॥૫॥

ૐવિશ્વતશ્ચ ક્ષુરુતવિશ્વતો મુશ્વો

વિશ્વતો વાહુરુત વિશ્વતસ્યાત્ ॥

સન્વાહુભ્યાન્વ મતિસમ્પત-

ત્રૈર્ગાંવા ભૂમી જનયં દેવઽરકઃ

॥૬॥

બદ્રીનાથની સ્તુતી.

પવનમંદ સુગંધ શીતળ હેમ મંદીર શોભિતમ્

૧ નિકટગંગા વહત નિરમલ શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૨ શેષ સંમરણ કરત નિશદ્દિન ધરત ધ્યાન મહેશ્વરમ્

શ્રી વેદ પ્રદા કરત સ્તુતિ શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૩ શક્તિ ગૌરી ગણેશ સારદા નારદ મુનિ ઉચ્ચારણમ્

યોગ ધ્યાન અપાર લીલા શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૪ ઇંદ્ર ચંદ્ર કુબેર ધ્વનિકર ધુપ દીપ પ્રકાશિતમ્

સિદ્ધ મુનિજન કરત જ્ય જ્ય શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૫ યજ્ઞ કિત્તર કરત કૌતક જ્ઞાન ગંધર્વ પ્રકાશિતમ્

શ્રી લક્ષ્મી કમળા ચમર ઢોળે શ્રી ઘડ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૬ કેલાસમાં એક દેવ નિરંજન શૈલ શિતળ મહેશ્વરંમ

રાજ યુધિષ્ઠિર કરત સ્તુતિ શ્રી ઘડ્રીનાથ વિશ્વંભરંમ

૭ માન સરોવર કો ન સ્પર્શો ણિના બાહલ હીમ વરસે

ઉડતકંકર—

જીવ તલજે નર નારાયણ જાય સ્પર્શો શ્રી ઘડ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૮ શ્રી ઘડ્રીનાથજી કે પંચ રત્ન મેં પઠત પાપ વીનાશનમ્

કોટી તીથે લયોહે પુણ્ય પ્રાપ્તિ ફળ દાયકમ્ શ્રી ઘડ્રીનાથ વિશ્વંભર

૯ આઘ બહરી ધ્યાન યોગ બહરી લવીળ્ય બહરી રાજ નરસિંહ

બહરી પંચ બહરી સ્મરેત નિત્યે મહા પાતક નાશનમ્

શ્રી ઘડ્રીનાથ વિશ્વંભરમ્

૧ કોણુ દિશાએ જગન્નાથ સ્વામી કોણુ દિશાએ રામનાથહે

કોણુ દિશાએ રણુછોડ ત્રીકમ કોણુ દિશાએ બદ્રીનાથ હે

૨ પુર્વ દિશાએ જગન્નાથ સ્વામી દક્ષિણ દિશાએ રામનાથહે

પશ્ચિમ દિશાએ રણુછોડ ત્રીકમ ઉત્તર બંડ બદ્રીનાથહે

૩ કયા કારણુ જગન્નાથ સ્વામી કયા કારણુ રામનાથહે

કયા કારણુ રણુછોડ ત્રીકમ કયા કારણુ બદ્રીનાથહે

૪ ભોગ કારણુ જગન્નાથ સ્વામી યોગ કારણુ રામનાથહે

રાજ કારણુ રણુછોડ ત્રીકમ તપ કારણુ બદ્રીનાથહે

૫ ચાલોરે સંતો ચાલોરે સિધો મારકંડ જળ કુંડ નાહીએમ્

દરશન દીએ જગન્નાથ સ્વામી ક્ષીર જનમ નહીં પાઈએ
 ૬ આલોરે સંતો આલોરે સિધો ધનુષ્યકુંડ જળ નાહીએ
 દરશન દીએ રામનાથ સ્વામી ક્ષીર જનમ નહીં પાઈએ
 ૭ આલોરે સંતો આલોરે સિધો ગોમતી સંગમ નાહીએ
 દરશન દીએ રણુછોડ ત્રીકમ ક્ષીરજનમ નહીં પાઈએ
 ૮ આલોરે સંતો આલોરે સિધો તપ્ત કુંડ નાહીએ
 દરશન દીએ બદ્રીનાથ સ્વામી ક્ષીર જનમ નહીં પાઈએ
 ૯ ચાર ધામડી અધિક લીલા ત્રીનલે ક શોભાવી તમ
 દાસ માધવ શરણે આવ્યો આવાગમન નિવારણમ
 પંચ સ્તન ગુપ્તકાશી કેદારનાથ ત્રિયુગીનારાયણ દુર્ગા કુંડ
 નરનારાયણ



સુચના

ચોપડીઓ મળવાના ઠેકાણા

- ૧ શ્રીમંત શંકરાચાર્ય મહારાજની સ્વારીમાં
- ૧ સુકલ કુરણાશંકર કરશનજી સીતાપુર નીવાશી
- ૧ વઢવાણ શહેરના આચાર્ય મહાદેવ લીલાધર
ઠે. માધાવાવ
- ૧ પ્રસિધ્ધ કર્તા પાસેથી શરસપુર વાસણશેરી
અમદાવાદ



